

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 25.10.2016
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Komisija je 16. marca 2011 predlagala direktivo o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (Common Consolidated Corporate Tax Base – CCCTB). Predlog, ki je še vedno v obravnavi v Svetu, je ena od pobud Komisije v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov, njegov namen pa je družbam zagotoviti enoten sklop pravil o davku od dohodkov pravnih oseb za poslovanje na notranjem trgu. Predlog o CCCTB iz leta 2011 bi torej družbam omogočal, da bi Unijo obravnavale kot enotni trg za namene davka od dohodkov pravnih oseb, kar bi olajšalo njihove čezmejne dejavnosti ter spodbujalo trgovino in naložbe.

V zadnjem času je mednarodni skupnosti postalo jasno, da veljavna pravila o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb ne ustrezajo več sedanjim razmeram. Običajno je dohodek pravnih oseb obdavčen na nacionalni ravni, vendar je gospodarsko okolje postalo bolj globalizirano, mobilno in digitalno. Poslovni modeli in korporativne strukture so bolj zapleteni, zaradi česar je lažje preusmerjati dobiček¹. Poleg tega je raznolikost nacionalnih sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb v zadnjem desetletju omogočila razcvet agresivnega davčnega načrtovanja. Če so torej nacionalna pravila pripravljena brez upoštevanja čezmejne razsežnosti poslovnih dejavnosti, obstaja verjetnost neskladij v medsebojnem delovanju različnih nacionalnih sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb. Ta neskladja povzročajo tveganja dvojne obdavčitve in dvojne neobdavčitve ter s tem izkrivljajo delovanje notranjega trga. V teh okoliščinah se države članice z enostranskimi ukrepi vse težje učinkovito borijo proti praksam agresivnega davčnega načrtovanja², da bi zaščitile svoje nacionalne davčne osnove pred zniževanjem in preprečile preusmerjanje dobička.

Glede na to, da je trenutna prednostna naloga Evrope spodbujati trajnostno rast in naložbe na pravičnem in bolj povezanem trgu, je potreben nov okvir za pravično in učinkovito obdavčitev dobička družb. V tem okviru CCCTB predstavlja učinkovito orodje za pripisovanje dohodka krajem ustvarjanja vrednosti, in sicer na podlagi formule, ki temelji na treh enako ponderiranih faktorjih (tj. sredstva, delo in prodaja). Ker so ti faktorji povezani s krajem, v katerem družba ustvarja dobiček, so bolj odporni proti praksam agresivnega davčnega načrtovanja kot splošne metode za določanje transfernih cen za razporeditev dobička.

Ponovni projekt za CCCTB bi poleg funkcije preprečevanja izogibanja davkom ohranil svoje značilnosti kot sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb, ki olajšuje čezmejno trgovanje in naložbe na notranjem trgu. Trenutno morajo podjetja s čezmejno dejavnostjo upoštevati do 28 različnih sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb. To je časovno in gospodarsko obremenjujoč proces, ki usmerja prizadevanja stran od glavnega vodila, tj. poslovanja. Nova CCCTB bi še naprej zagotavljala prednosti predloga iz leta 2011 v smislu, da bi za skupine družb z davčno prisotnostjo v vsaj eni državi članici veljal enoten sklop pravil za izračun davčne osnove v Evropski uniji (EU), s čimer bi odgovarjale le eni davčni upravi („vse na enem mestu“). Olajšava za pokrivanje čezmejne izgube bi bila še vedno samodejni rezultat

¹ Delovni dokument služb Komisije ([SWD\(2015\) 121 final](#)) zagotavlja podroben pregled zgodovinskega razvoja ter aktualnih vprašanj in izzivov pri obdavčitvi dobička multinacionalnih družb.

² „Agresivno davčno načrtovanje izkorišča tehnične podrobnosti davčnega sistema ali neskladja med dvema ali več davčnimi sistemi z namenom zmanjševanja davčne odgovornosti.“ (Priporočilo Komisije z dne 6. decembra 2012 o agresivnem davčnem načrtovanju, [C\(2012\) 8806 final](#)).

konsolidacije, pravila o določanju transfernih cen pa ne bi veljala znotraj skupine, saj bi bili prihodki na ravni skupine razdeljeni na podlagi porazdelitvene formule.

Razlika v primerjavi s predlogom iz leta 2011 je, da bi ponovna pobuda določala obvezna pravila za skupine nad določeno velikostjo, da bi se povečala odpornost sistema proti praksam agresivnega davčnega načrtovanja. Glede na navedeno bi bilo pomembno tudi, da so pravila kot neobvezna možnost na voljo tudi subjektom, ki so zavezani za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb v Uniji, vendar ne izpolnjujejo pogojev, da bi za njih veljal skupni okvir.

Na poti k CCCTB

Razprave v Svetu od leta 2011 so pokazale, da za predlog o CCCTB, ki je zelo ambiciozen projekt, ni verjetno, da bi bil sprejet brez postopnega pristopa. Tako so različni elementi (zlasti davčna konsolidacija) sprožili zapleteno razpravo in bi lahko ovirali napredek pri drugih temeljnih značilnostih sistema. Za odpravo teh zamud pri napredku se je Komisija v svojem akcijskem načrtu iz junija 2015 zavzela za postopen pristop k CCCTB. V skladu s tem je predlagala, da se prizadevanja za konsolidacijo preložijo do sklenitve dogovora o obveznem sklopu pravil o skupni osnovi, tj. skupni osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb. Vendar to ne spremeni dejstva, da bo Komisija oba predloga, tj. o skupni osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb in CCCTB, predložila istočasno in v okviru enotne pobude. Predlog o CCCTB iz leta 2011, ki je trenutno v obravnavi v Svetu, bo umaknjen takoj, ko Komisija sprejme nova predloga. V zvezi s tem je pomembno, da davčna konsolidacija ostane bistveni element pobude za CCCTB, saj se lahko glavne davčne ovire za družbe v Uniji najučinkoviteje obravnavajo v okviru konsolidirane skupine.

Ta predlog direktive se osredotoča na t. i. „drugi korak“ postopnega pristopa, tj. po sklenitvi političnega dogovora o elementih skupne osnove. Do takrat bo predlog o CCCTB ostal v postopku preučitve v Svetu. CCCTB določa pogoje za vključitev v skupino in možne oblike skupine ter vključuje pravila o tehničnih podrobnostih konsolidacije. Besedilo poleg zagotavljanja potrebnih prilagoditev ob vključitvi v skupino in izstopu iz nje obravnava reorganizacije podjetij, pri čemer je poudarek na posebnostih čezmejnih skupin ter, natančneje, obravnavanju izgub in nerealiziranega kapitalskega dobička. Vsebuje tudi določbe o poslovanju med skupino in drugimi subjekti, ki se nanašajo predvsem na obravnavanje davčnih odtegljajev in olajšave v obliki odbitka za dvojno obdavčitev. Eden od glavnih elementov predloga je porazdelitvena formula, tj. mehanizem ponderjev za dodelitev konsolidirane davčne osnove skupine upravičenim državam članicam. Medtem ko lahko družbe v skladu s pravili o skupni osnovi načeloma še naprej uporabljajo svoja nacionalna pravila o upravljanju svojih davčnih obveznosti, bi CCCTB zahtevala poseben upravni okvir, da bi se upoštevale strukture čezmejnih skupin.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ponovni predlog o CCCTB je bistvo sporočila Komisije o akcijskem načrtu za pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU, ki je bilo sprejeto 17. junija 2015. Akcijski načrt določa pet ključnih področij za ukrepanje³. Poleg tega vsebuje pregled obstoječih politik obdavčitve dohodkov pravnih oseb v Uniji in določa cilj vzpostavitve sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb v EU, pri katerem se poslovni dobiček obdavčuje v jurisdikciji, v kateri se vrednost dejansko ustvarja. CCCTB je predstavljena kot

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji: pet ključnih področij za ukrepanje (COM(2015) 302 final z dne 17. junija 2015).

vseobsegajoča pobuda, ki bi lahko bila izjemno učinkovito orodje za doseganje ciljev pravičnejše in učinkovitejše obdavčitve.

Poleg tega bi ponovni predlog o CCCTB vključeval pravila za obravnavanje nekaterih ključnih ukrepov v okviru pobude OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička. Ti elementi so sedaj v obliki minimalnih standardov vključeni v nedavno sprejeti Direktivi Sveta 2016/1164/EU⁴ (ki se imenuje tudi direktiva proti izogibanju davkom). Dejansko bi bilo treba pričakovati, da bo CCCTB vključevala elemente preprečevanja izogibanja davkom iz navedene direktive, vendar v novem pravnem okviru. Norme bi morale namreč biti del skupnega vseevropskega sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb in določati absolutna pravila, ne pa minimalnih standardov.

Ta ponovna pobuda za CCCTB ima pomembno mesto med načrtovanimi projekti Komisije na področju pravičnejše obdavčitve. Javnosti naj bi bila predstavljena na isti dan kot predlog direktive o hibridnih neskladjih, ki vključujejo tretje države (ki bo spremenila direktivo proti izogibanju davkom), in direktive o reševanju sporov. Predlog poleg direktive proti izogibanju davkom temelji tudi na nedavno sprejetih davčnih projektih, tj. na revizijah direktive o matičnih in odvisnih družbah (2014 in 2015) ter na predlogu za prenovitev direktive o obrestih in licenčinah (2011). Pobuda v zvezi z direktivo o matičnih in odvisnih družbah ter nekatere spremembe, obravnavane v zvezi z direktivo o obrestih in licenčinah, odražajo trenutne politične prednostne naloge za okrepitev davčne zakonodaje EU proti praksam agresivnega davčnega načrtovanja.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

CCCTB spada med pobude Komisije za pravičnejšo obdavčitev in bi prispevala k odpravi ovir, ki ustvarjajo izkrivljanja, ki preprečujejo pravilno delovanje notranjega trga. Na podlagi tega v veliki meri dopolnjuje zakonodajo na ravni EU na področju prava gospodarskih družb in je na splošno skladna s projekti, kot so unija kapitalskih trgov ter številne pobude za davčno preglednost, izmenjavo informacij in preprečevanje pranja denarja.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Ta predlog spada na področje uporabe člena 115 Pogodbe o delovanju EU (PDEU). Besedilo določa, da ukrepi približevanja iz tega člena neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje notranjega trga.

Namen ponovne pobude za CCCTB je olajšati poslovanje v EU, in sicer tako, da za davčne zavezanca velja enotna zakonodaja o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, ki bi se uporabljala na celotnem notranjem trgu, ter povečati zanesljivost in odpornost sistema proti agresivnemu davčnemu načrtovanju. Oba cilja odločilno in neposredno vplivata na notranji trg, saj je njun namen odpraviti izkrivljanja njegovega delovanja.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Ta pobuda je v skladu z načelom subsidiarnosti.

⁴ Direktiva Sveta (EU) 2016/1164 z dne 12. julija 2016 o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL L 193, 19.7.2016, str. 1–14).

Čeprav so težave in razlogi za ukrepe, kot je pojasnjeno v prejšnjih oddelkih, različni, se zdi, da je njihove škodljive učinke mogoče učinkovito odpraviti le s skupno rešitvijo, in sicer s približevanjem sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb v Uniji ter oblikovanjem pravičnejšega in skladnejšega davčnega okolja za delovanje podjetij, s čimer bi se zmanjšala izkrivljanja na trgu. Očitno je, da so za uresničitev tega cilja potrebni ukrepi, ki jih države članice ne bi smele sprejeti ločeno in na neusklajen način, temveč na ravni Unije. S pobudami, ki bi jih države članice načrtovale in izvajale posamezno, bi se samo ohranjale ali celo poslabšale trenutne razmere, saj bi bili davčni zavezanci še vedno soočeni z 28 različnimi in včasih nasprotujočimi si davčnimi sistemi.

Namen predvidene ponovne pobude za CCCTB je odzvati se na potrebo po večji rasti in ustvarjanju delovnih mest na notranjem trgu ter preprečiti prakse agresivnega davčnega načrtovanja. Z vsemi temi cilji se v bistvu poskušajo odpraviti težave, ki zadevajo več kot eno državo članico, zaradi česar je potreben skupen pristop. Zato so kakršni koli ukrepi lahko uspešni le, če se pravila enotno uporabljajo na celotnem notranjem trgu. V nasprotnem primeru bo področje obdavčitve dohodkov pravnih oseb ostalo razdrobljeno, davčne ovire in prakse nepošteno davčne konkurence pa se bodo še naprej razvijale.

Poleg tega imajo dandanes prakse izogibanja davkom večinoma čezmejno razsežnost. Dejansko je medsebojno delovanje različnih davčnih sistemov tisto, kar omogoča zlorabe ali izkoriščanje neskladij med nacionalnimi pravili o davku od dohodkov pravnih oseb. Poleg tega je zaradi visoke stopnje integracije notranjega trga EU čezmejna dejavnost okrepljena, kar je povezano z okrepljeno čezmejno dejavnostjo, zaradi česar je dogovor o usklajenih rešitvah še toliko bolj pomemben.

Glede na obseg in učinke predvidene ponovne pobude bi bilo njene cilje, tj. zmanjšati izkrivljanja, ki izhajajo iz trenutnega medsebojnega delovanja 28 nacionalnih davčnih sistemov, ter ustvariti ugodnejše pogoje za čezmejne naložbe na enotnem trgu, lažje doseči na ravni Unije.

Večina ključnih značilnosti sistema CCCTB bi se lahko obravnavala le s skupnimi ukrepi. Med družbami, ki bi uporabljale skupna pravila o davku od dohodkov pravnih oseb, bi se na primer odpravila neskladja v zvezi s pravno opredelitvijo subjektov ali plačil, ki privedejo do dvojne obdavčitve ali dvojne neobdavčitve. Z ločenimi ukrepi držav članic bi se ta vprašanja v najboljšem primeru rešila le na dvostranski ravni. Olajšava za pokrivanje čezmejne izgube bi bila dejansko najučinkovitejša, če bi pri tem sodelovale vse države članice, čeprav se dvostranski pristop kot druga najboljša možnost ne bi smel izključiti. Poleg tega imajo neobdavčena prestrukturiranja znotraj skupine, odprava kompleksnega določanja transfernih cen znotraj skupine in porazdelitev prihodkov na podlagi formule na ravni skupine čezmejno razsežnost, zato jih je mogoče obravnavati le v okviru skupne ureditve.

- **Sorazmernost**

Predvideni ukrepi so primerni in potrebni za uresničitev zelenega cilja. Ne presegajo usklajevanja osnove za davek od dohodkov pravnih oseb, kar je pogoj za zmanjšanje ugotovljenih ovir, ki izkrivljajo notranji trg. Poleg tega nova CCCTB ne omejuje suverenosti držav članic pri določanju zelenega zneska prihodkov od davkov za doseganje ciljev proračunske politike. V zvezi s tem ne vpliva na pravico držav članic, da določijo lastne stopnje davka od dohodkov pravnih oseb.

Čeprav Komisija stalno poudarja potrebo po uskladitvi nacionalnih davčnih praks, je jasno, da samo usklajevanje ne zadošča za odpravo davčnih izkrivljanj na notranjem trgu. Izkušnje so pokazale, da je usklajevanje počasen proces, rezultati dosedanjih pobud pa so skromni. Poleg

tega se z davčnim usklajevanjem običajno obravnavajo le posebna, ciljno usmerjena vprašanja in ne raznovrstne težave družb na notranjem trgu, ki zahtevajo celovito rešitev.

Predvideno je, da bo obvezno področje uporabe nove CCCTB opredeljeno tako, da bo usmerjeno le v potrebne kategorije davčnih zavezancev, tj. skupine družb nad določeno velikostjo. Razlog za to je, da imajo skupine z visokimi prihodki pogosto zadostna sredstva, da izvajajo strategije agresivnega davčnega načrtovanja.

Predvidena pravila torej ne bi presegala tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodbe za boljše delovanje notranjega trga.

- **Izbira instrumenta**

Kot je bilo že omenjeno, se lahko izkrivljanja na notranjem trgu obravnavajo le prek zavezujočih pravnih pravil in skupnega zakonodajnega okvira. Nezavezujoče pravo bi bilo tvegano, saj bi se lahko države članice odločile, da okvira sploh ne bodo izvajale, ali pa bi to lahko privedlo do delnega pristopa. Tak rezultat bi bil zelo neugoden. To bi lahko povzročilo pravno negotovost za davčne zavezance ter ogrozilo cilje usklajenega in doslednega sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb na notranjem trgu. Ker se pričakuje, da bo struktura skupne osnove za davek vplivala na nacionalne proračune, zlasti na podlagi porazdelitvene formule, je poleg tega tudi bistveno, da se pravila, ki določajo njeno sestavo, uporabljajo dosledno in učinkovito. To bo veliko verjetneje doseženo z zavezujočim pravom.

V skladu s členom 115 PDEU „Svet [...] soglasno izda direktive za približevanje tistih zakonov in drugih predpisov držav članic, ki neposredno vplivajo na vzpostavitev ali delovanje notranjega trga“. Pogodba torej določa, da je pri neposredni obdavčitvi zakonodaja izključno v obliki direktiv. V skladu s členom 288 PDEU je direktiva za vsako državo članico, na katero je naslovljena, zavezujoča glede cilja, ki ga je treba doseči, vendar prepušča nacionalnim organom izbiro oblike in metod. V tem smislu bi morala biti direktiva splošna, saj bi bilo treba tehnične in druge podrobnosti prepustiti državam članicam.

3. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija je organizirala javno posvetovanje, da bi vključila vse zainteresirane strani in jim omogočila, da izrazijo svoje mnenje o ponovni pobudi za CCCTB. K temu postopku posvetovanja je prispevalo 175 udeležencev. Največji delež anketirancev so predstavljala registrirana združenja (37 %), sledile pa so jim posamezne družbe (32 %), od katerih je bila večina MSP, kar poudarja interes manjših družb za predlog.

Odvisno od vrste anketiranja obstajajo različna mnenja o tem, ali je CCCTB primeren instrument za obravnavanje preusmerjanja dobička in zmanjšanje upravnih bremen. Predlog na splošno velja za pozitivnega, pri čemer je poudarek nevladnih organizacij in javnih organov bolj na učinku CCCTB na dejavnosti davčnega načrtovanja. Podjetja poudarjajo, da je pomembno znižati stroške izpolnjevanja obveznosti in oblikovati poslovno ugodno okolje za naložbe. Hkrati pa tudi izpostavljajo tveganja za višje upravne stroške, če bodo v sistemu prevladovala pravila proti izogibanju davkom.

Prispevki, prejeti v okviru javnega posvetovanja, so upoštevani v oceni učinka, in sicer z navedbami v različnih oddelkih in posebni prilogi.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Ocena učinka vsebuje rezultate treh študij.

1. Študija CORTAX, ki jo je zagotovilo Skupno raziskovalno središče Evropske komisije. Model CORTAX je model splošnega ravnotežja, ki je namenjen oceni učinkov reform davka od dohodkov pravnih oseb v 28 državah članicah EU na podlagi podrobnih podatkov iz različnih virov.

2. Študija Centra za evropske gospodarske raziskave (Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung – ZEW) o učinkih davčnih reform na odpravo neenakega obravnavanja dolžniškega in lastniškega kapitala pri stroških kapitala in dejanskih davčnih stopnjah. Študija se osredotoča na trenutni obseg davčnih spodbud za zadolževanje podjetij v davčnih sistemih 28 držav članic EU in analizira, ali bi bilo mogoče z različnimi možnimi reformami to odpraviti in spodbujati naložbe.

3. Študija ZEW o učinku davčnega načrtovanja na dejanske davčne stopnje. Študija določa povprečne in mejne dejanske davčne stopnje, ki vključujejo možnost za izpopolnjene strategije davčnega načrtovanja za multinacionalne družbe, vključno z uporabo preferencialnih davčnih režimov.

- **Ocena učinka**

Glavna obravnavana možnost politike je predlog o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb. Ključna odločitev, ki jo je treba sprejeti, se nanaša na področje uporabe take davčne osnove, tj. za koga bi veljala. Glavne obravnavane možnosti so vključevale obvezno CCCTB za vsa podjetja ali le za podskupino podjetij. Obravnavane so bile različne možnosti za odpravo davčnih spodbud za zadolževanje v veljavnih davčnih sistemih. Na voljo sta dva glavna ukrepa, in sicer, da se odbitnost dovoli tako za stroške dolžniškega kot tudi lastniškega financiranja ali da se prepove za obe vrsti stroškov. Kar zadeva spodbude za raziskave in razvoj, glavne možnosti vključujejo davčno ugodnost za stroške za naložbe v raziskave in razvoj z različnimi stopnjami ugodnosti.

Vrednotenje različnih možnosti je privedlo do prednostne možnosti, tj. CCCTB, ki je obvezna za velike družbe ter vključuje ugodnost za rast in naložbe ter dodatek za stroške za raziskave in razvoj. Ugodnost za rast in naložbe omogoča odbitke za stroške dolžniškega in lastniškega financiranja v okviru omejitev, da se preprečijo zlorabe in davčno načrtovanje. Ugodnost za stroške za raziskave in razvoj je zasnovana tako, da ohranja vsaj obstoječe davčne spodbude za raziskave in razvoj. Analiza je pokazala, da ima CCCTB jasne prednosti v primerjavi z nadomestno možnostjo, ki ne predvideva nobenih ukrepov.

Z izvedbo najprimernejše možnosti naj bi se povečala pravičnost davčnih sistemov in ustvarili enaki pogoji, saj bi se dejansko odpravile spodbude za agresivno davčno načrtovanje v EU. To bi pripomoglo k zagotavljanju, da podjetja plačajo pravičen delež davčnega bremena, in dvignilo moralo davčnih zavezancev. Poleg tega bi se dejansko odpravile čezmejne davčne ovire v EU. Z ugodnostjo za rast in naložbe se bodo zmanjšala izkrivljanja pri odločitvah družb o financiranju, lastniško in dolžniško financiranje pa bo obravnavano podobno. Davčne spodbude za raziskave in razvoj ne bodo le ohranjene, temveč bodo okrepljene in poenostavljene.

Pričakovane gospodarske koristi predloga so pozitivne. Skupna konsolidirana davčna osnova, vključno z ugodnostjo za rast in naložbe, naj bi privedla do povečanja naložb za do 3,4 % in

zaposlovanja za do 0,6 %. Na splošno naj bi se rast povečala za do 1,2 %. Stroški izpolnjevanja obveznosti naj bi se znižali (10 % v smislu časa in 2,5 % v smislu stroškov). Stroški ustanovitve odvisne družbe bi se znižali za do 67 %, kar bi družbam (vključno z MSP) olajšalo širjenje v tujino.

Za prednostno možnost niso predvideni nobeni pomembni vplivi na okolje. Družbeni učinki bodo prav tako omejeni.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Stroški izpolnjevanja davčnih obveznosti so znatno breme za podjetja, pri čemer bo njihovo znižanje velika prednost pri uvedbi CCCTB. Ocenjeni stroški izpolnjevanja obveznosti za velike družbe znašajo približno 2 % plačanih davkov, medtem ko se za MSP ocenjujejo na približno 30 % plačanih davkov. Ti stroški naj bi se po ocenah povišali zaradi čezmejne dejavnosti in vedno večjega števila odvisnih družb. Podatki o davčnih reformah kažejo, da so bile po krizi izvedene številne reforme davka od dohodkov pravnih oseb, veliko ukrepov pa je bilo namenjenih okrepitvi mednarodnega okvira za preprečevanje zlorab. Glede na to je znižanje stroškov izpolnjevanja obveznosti pri ustanovitvi dodatne odvisne družbe še vedno velika prednost. Čas za ustanovitev odvisne družbe v državi članici naj bi se po ocenah skrajšal za 62–67 %. Ob poudarku na ponavljajočih se stroških, tj. brez upoštevanja enkratnih stroškov prehoda, je bilo v okviru ocene učinka ocenjeno, da se bo čas za dejavnosti v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti po uvedbi CCCTB skrajšal za 8 %. Na podlagi teh skrajšanj bi bilo mogoče okvirno izračunati skupne prihranke stroškov, ki bi nastali na podlagi CCCTB. Če 5 % srednjih družb razširi svoje poslovanje v tujino, bi bilo mogoče pričakovati enkratni prihranek stroškov v višini približno 1 milijarde EUR. Če bi vsi multinacionalni subjekti uporabljali CCCTB, bi se lahko ponavljajoči se stroški izpolnjevanja obveznosti znižali za približno 0,8 milijarde EUR.

Davčne uprave bodo imele koristi od manj dela z vprašanji v zvezi z določanjem transfernih cen in manjšega števila primerov, v kolikor davčne zadeve skupine družb večinoma obravnava uprava države članice, v kateri ima matična družba rezidentstvo. Po drugi strani pa bodo imele nacionalne uprave, če CCCTB ne bo obvezna za vsa podjetja, dodatne stroške izpolnjevanja obveznosti zaradi zahtevanega vzdrževanja dveh vzporednih sistemov.

Da bi se dosegel cilj glede sorazmernega povečanja pravičnosti davčnega sistema, prednostna možnost za CCCTB predvideva, da slednja postane obvezna le za podskupino podjetij, in sicer glede na njihovo velikost. Tako so mikropodjetja ter MSP izvzeta iz obvezne uporabe CCCTB. Z omejevanjem obvezne uporabe na skupine s konsolidiranim prometom nad 750 milijonov EUR se zajame velika večina (približno 64 %) prometa, ki ga ustvarijo skupine, hkrati pa se omeji tveganje, da so vključene izključno domače skupine. Prag je skladen s pristopom v okviru drugih pobud EU za preprečevanje izogibanja davkom. Hkrati predlog omogoča družbam, za katere uporaba CCCTB ni obvezna, da se prostovoljno odločijo sodelovati v sistemu CCCTB. To omogoča čim večjo prožnost za MSP in mikropodjetja, ki bodo lahko izkoristila prednosti CCCTB, ne da bi slednja postala obvezna za tovrstne družbe.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Ta predlog direktive nima proračunskih posledic za Evropsko unijo.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo pregledala uporabo te direktive pet let po začetku njene veljavnosti in poročala Svetu o njenem delovanju. Države članice bi morale sporočiti Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

- **Obrazložitveni dokumenti (za direktive)**

Glej uvodno izjavo 18.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Ta predlog predstavlja „drugi korak“ postopnega pristopa k vseevropskemu sistemu obdavčitve dohodkov pravnih oseb s čezmejno konsolidacijo davčnih rezultatov med člani iste skupine.

- **Področje uporabe:** za razliko od predloga iz leta 2011, ki je določal neobvezen sistem za vse, bo ta predlog obvezen za skupine družb nad določeno velikostjo. Merilo za določitev praga glede na velikost se bo nanašalo na skupne konsolidirane prihodke skupine, ki vloži konsolidirane računovodske izkaze in ki ji določena družba pripada. Poleg tega bodo skupna pravila kot neobvezna možnost na voljo tudi širokemu naboru skupin pod pragom na podlagi velikosti.
- **Opredelitev skupine:** (nespremenjeno v primerjavi s predlogom iz leta 2011) upravičenost za konsolidirano davčno skupino bo določena v skladu z dvodelnim preskusom na podlagi (i) nadzora (več kot 50 % glasovalnih pravic) in (ii) lastništva (več kot 75 % lastniškega kapitala) ali pravic do dobička (več kot 75 % pravic do udeležbe pri dobičku). Praga glede nadzora in lastništva ali pravic do dobička morata biti izpolnjena celo davčno leto, v nasprotnem primeru bo morala družba, ki ju ne izpolnjuje, takoj izstopiti iz skupine. Določena bo tudi minimalna zahteva devetih zaporednih mesecev za članstvo v skupini.
- **Reorganizacije podjetij ter obdavčitev izgub in nerealiziranega kapitalskega dobička:** (nespremenjeno v primerjavi s predlogom iz leta 2011) predlagani okvir vključuje predvsem obravnavanje izgub in nerealiziranega kapitalskega dobička ob vključitvi v skupino in izstopu iz nje.

Če se družba vključi v skupino, bodo **tržne izgube pred konsolidacijo** prenesene v prihodnje obdobje, da se pobotajo z njenim porazdeljenim deležem. Če družba izstopi iz skupine, ji izgube, nastale v obdobju konsolidacije, ne bodo pripisane. Ta predlog vključuje spremembo pravila iz leta 2011: v primerih obsežnih reorganizacij, ko mora več kot ena družba izstopiti iz skupine, ki posluje z izgubo, se določi prag za določitev pogojev, v katerih družbe ne bodo več izstopile iz skupine brez izgub, temveč se bodo izgube pripisale po celotni konsolidirani skupini.

Obstajajo pravila za obravnavanje **nerealiziranega kapitalskega dobička** od osnovnih sredstev, če so sredstva odtujena kmalu po njihovi vključitvi v skupino ali izstopu iz nje. Država članica (v primeru vključitve v skupino) ali skupina (v primeru izstopa iz skupine) ima pravico obdavčiti osnovni kapitalski dobiček, če je bil ustvarjen na njenem davčnem ozemlju. Poleg tega davčna obravnava kapitalskega dobička od lastno ustvarjenih neopredmetenih sredstev zahteva prilagojen pristop, ki bo vključeval oceno dobička na podlagi ustreznega približka, tj. stroškov za raziskave in razvoj, trženje ter oglaševanje v določenem obdobju.

- **Davčni odtegljaji:** (nespremenjeno v primerjavi s predlogom iz leta 2011) iztržki od davčnih odtegljajev, obračunanih za plačila obresti in licenčnin s strani davčnih zavezancev, bodo razdeljeni v skladu s formulo zadevnega davčnega leta. Davčni odtegljaji, obračunani za dividende, pa ne bodo razdeljeni, saj se dividende za razliko od obresti in licenčnin razdelijo po obdavčitvi in se za njih ne opravi predhodni odbitek, ki bi ga krile vse družbe v skupini.
- **Preprečevanje izogibanja predpisom o davčnih oprostitvah:** (nespremenjeno v primerjavi s predlogom iz leta 2011) davčna oprostitvev za odtujitev deležev bo prepovedana, če je neupravičeno razširjena na prodajo sredstev, ki niso deleži. To se zgodi, če se sredstva znotraj skupine brez davčnih posledic prenesejo na člana skupine, ki se nato proda iz skupine. Za sredstva se tako na podlagi prodaje družbe uporablja ugodnost davčne oprostitve, ki je določena za odtujitev deležev. Podobna obravnava je določena za prenose sredstev znotraj skupine, ki se nato prodajo iz skupine v tekočem ali naslednjem davčnem letu. V tem primeru bo opravljena prilagoditev za obravnavanje sredstva, kot da je zapustilo skupino iz države članice, v kateri se je prvotno nahajalo, tj. pred prenosom znotraj skupine.
- **Porazdelitvena formula:** (nespremenjeno v primerjavi s predlogom iz leta 2011) sestavljena bo iz treh enako ponderiranih faktorjev (tj. dela, sredstev in prodaje po namembnem kraju). Ta kombinacija odraža uravnotežen pristop k razdelitvi obdavčljivega dobička med upravičenimi državami članicami. Faktor dela bo razdeljen na plačilo za delo in število zaposlenih (tj. vsaka postavka šteje polovico), da se upoštevajo razlike v ravneh plač v Uniji in s tem omogoči pravičnejša razdelitev. Faktor sredstev bodo sestavljala vsa opredmetena osnovna sredstva. Neopredmetena in finančna sredstva bodo izključena iz formule zaradi njihove mobilne narave in tveganj izogibanja sistemu. Ti faktorji in ponderji bi morali zagotoviti, da se dobiček obdavči tam, kjer se dejansko zasluži. Izjemoma, če rezultat porazdelitve ne predstavlja pravično obsega poslovne dejavnosti, bo z zaščitno klavzulo določena nadomestna metoda razporeditve dohodka.

Ker splošna shema porazdelitvene formule ne more obravnavati posebnosti nekaterih panog, bodo obstajala pravila o prilagojenih formulah, ki bodo bolj ustrezale potrebam sektorjev, kot so finančne in zavarovalniške storitve, nafta in plin, pomorske storitve in zračni promet.

- **Upravni postopki:** za razliko od predloga iz leta 2011 so skupna upravna pravila omejena na konsolidirano skupino. Načeloma se za posamezne davčne zavezance, ki se odločijo uporabljati pravila v okviru „prvega koraka“, še naprej uporabljajo nacionalne upravne določbe.

Skupine bodo sodelovale le z eno davčno upravo („glavni davčni organ“) v EU, kar je znano tudi kot pristop „vse na enem mestu“. Ta organ bo imel sedež v državi članici, v kateri je matična družba skupine („glavni davčni zavezanec“) rezidentka za davčne namene. Glavni davčni organ začne in usklajuje revizije. Začetek revizije lahko zahtevajo tudi nacionalni organi katere koli države članice, v kateri je obdavčljiv dobiček člana skupine.

Pristojni organ države članice, v kateri je član skupine rezident ali ima sedež, lahko izpodbija odločitev glavnega davčnega organa glede obvestila o obstoju skupine ali spremenjene odmere. V ta namen se bo vložila tožba pred sodišči države članice glavnega davčnega organa. Spore med davčnimi zavezanci in davčnimi organi bo obravnaval upravni organ, ki je pristojen za obravnavo pritožb na prvi stopnji v skladu z zakonodajo države članice glavnega davčnega organa.

Predlog

DIREKTIVA SVETA**o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB)**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁵,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁶,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Družbe, ki želijo čezmejno poslovati znotraj Unije, se srečujejo z velikimi ovirami in izkrivljanjem trga zaradi obstoja in medsebojnega delovanja 28 različnih sistemov obdavčitve pravnih oseb. Poleg tega strukture davčnega načrtovanja postajajo vse bolj izpopolnjene, pri čemer se razvijajo v več jurisdikcijah in učinkovito izkoriščajo tehnične podrobnosti davčnega sistema ali neskladij med dvema ali več davčnimi sistemi z namenom zmanjševanja davčne obveznosti družb. Čeprav navedeni situaciji kažeta na pomanjkljivosti, ki so popolnoma drugačne narave, obe ustvarjata ovire, ki preprečujejo pravilno delovanje notranjega trga. Zato bi morali ukrepi za odpravo teh težav obravnavati obe vrsti pomanjkljivosti na trgu.
- (2) Za podporo pravilnega delovanja notranjega trga bi morale biti okolje za obdavčitev dohodkov pravnih oseb oblikovano v skladu z načelom, da družbe plačajo pravičen delež davka v jurisdikcijah, v katerih ustvarjajo dobiček. Zato je treba določiti mehanizme, ki odvrčajo družbe od izkoriščanja neskladij med nacionalnimi davčnimi sistemi, da bi zmanjšale svojo davčno obveznost. Enako pomembno je tudi spodbujati rast in gospodarski razvoj na notranjem trgu s poenostavitvijo čezmejne trgovine in naložb podjetij. V ta namen je treba odpraviti tveganja dvojne obdavčitve in dvojne neobdavčitve v Uniji, in sicer tako, da se odpravijo razlike v medsebojnem delovanju nacionalnih sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb. Hkrati pa družbe potrebujejo zlahka izvedljiv davčni in pravni okvir za razvoj svoje trgovske dejavnosti in njeno čezmejno širjenje v Uniji. V zvezi s tem bi bilo treba odpraviti tudi preostale primere diskriminacije.
- (3) Kot je poudarjeno v predlogu direktive Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB) z dne 16. marca 2011⁷, bi se s sistemom

⁵ OL C , , str. .

⁶ OL C , , str. .

⁷ Predlog direktive Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (COM(2011) 121 final/2 z dne 3. oktobra 2011).

obdavčitve dohodkov pravnih oseb, ki Unijo obravnava kot enotni trg za izračun davčne osnove družb, olajšala čezmejna dejavnost družb rezidentk v Uniji in spodbujal cilj, da postane Unija bolj konkurenčno okolje za mednarodne naložbe. Predlog o CCCTB iz leta 2011 se je osredotočal na cilj, da se podjetjem olajša širjenje trgovske dejavnosti v Uniji. Poleg tega cilja bi bilo treba upoštevati tudi, da je lahko CCCTB zelo učinkovita pri izboljšanju delovanja notranjega trga, saj preprečuje sheme izogibanja davkom. Glede na to bi bilo treba ponovno začeti pobudo za CCCTB, da bi se enakopravno obravnavala tako vidik olajšanja poslovanja kot tudi vloga pobude v zvezi s preprečevanjem izogibanja davkom. Tak pristop bi najbolj prispeval k cilju glede odprave izkrivljanj pri delovanju notranjega trga.

- (4) Glede na potrebo po hitrem ukrepanju za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga, da bi bil po eni strani ugodnejši za trgovino in naložbe ter po drugi strani odpornejši proti shemam izogibanja davkom, je treba ambiciozno pobudo za CCCTB razdeliti na dva ločena predloga. V prvi fazi bi se bilo treba dogovoriti o pravilu o skupni osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb, preden se v drugi fazi obravnava vprašanje konsolidacije.
- (5) Veliko struktur agresivnega davčnega načrtovanja ima običajno čezmejno razsežnost, kar pomeni, da imajo sodelujoče skupine družb v lasti minimalne vire. Na podlagi tega in zaradi sorazmernosti bi morala biti pravila o CCCTB obvezna le za skupine družb znatne velikosti. V ta namen bi bilo treba določiti prag v zvezi z velikostjo, in sicer na podlagi skupnih konsolidiranih prihodkov skupine, ki vloži konsolidirane računovodske izkaze. Da bi pravila o CCCTB še bolj prispevala k cilju glede olajšanja trgovine in naložb na notranjem trgu, bi morala biti poleg tega kot neobvezna možnost na voljo tudi skupinam pod pragom na podlagi velikosti.
- (6) Upravičenost za konsolidirano davčno skupino bi bilo treba določiti v skladu z dvodelnim preskusom na podlagi (i) nadzora (več kot 50 % glasovalnih pravic) in (ii) lastništva (več kot 75 % lastniškega kapitala) ali pravic do dobička (več kot 75 % pravic do udeležbe pri dobičku). Tak preskus bi zagotovil visoko raven gospodarske povezanosti med člani skupine. Za zagotovitev celovitosti sistema bi praga glede nadzora in lastništva ali pravic do dobička morala biti izpolnjena celo davčno leto, v nasprotnem primeru bi morala družba, ki ju ne izpolnjuje, takoj izstopiti iz skupine. Za preprečitev zlorabe davčnih rezultatov prek družb, ki se kratkoročno vključijo v skupino ali izstopijo iz nje, bi morala biti tudi določena minimalna zahteva devetih zaporednih mesecev za članstvo v skupini.
- (7) Pravila o reorganizacijah podjetij bi morala zagotoviti, da je učinek takih reorganizacij na obstoječe davčne pravice držav članic čim manjši. Ko se torej družba vključi v skupino, države članice, v katerih so drugi člani skupine rezidenti za davčne namene ali imajo poslovno enoto, ne bi smele nositi dodatnih stroškov izgub, ki jih je družba imela v okviru pravil drugega sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb, ki so se zanj uporabljala pred pravili te direktive. Tržne izgube pred konsolidacijo, ki jih ima družba, ki se vključi v skupino, bi zato bilo treba prenesti naprej, da bi se pobotale z njenim porazdeljenim deležem. V skladu s tem se izgube člana skupine v obdobju konsolidacije ne bi smele pripisati izključno temu članu skupine, temveč bi jih bilo treba razdeliti med celotno skupino. V primerih obsežnih reorganizacij, ko več kot ena družba izstopi iz skupine, ki posluje z izgubo, bi bilo bistveno določiti prag za določitev pogojev, v katerih družbe ne bi smele več izstopiti iz skupine, ki posluje z izgubo, ne da bi jim bile pripisane kakršne koli izgube za prenos naprej. Podobno prilagoditev bi bilo treba opraviti v zvezi s kapitalskim dobičkom od odtujitve nekaterih sredstev kmalu po tem, ko se vključijo v skupino ali izstopijo iz nje skupaj z

družbo, ki se vključi v skupino ali izstopi iz nje. V tem primeru bi morale imeti države članice, v katerih je dobiček nastal, pravico ta dobiček obdavčiti, čeprav sredstva morda niso več v njihovi davčni jurisdikciji. Davčna obravnava kapitalskega dobička od lastno ustvarjenih neopredmetenih sredstev zahteva prilagojen pristop, ker ta sredstva pogosto niso evidentirana v računovodskih izkazih družbe in ker se zdi, da ni mogoče natančno izračunati njihove vrednosti. Nastali kapitalski dobiček bi bilo zato treba oceniti na podlagi ustreznega približka, tj. stroškov za raziskave in razvoj, trženje ter oglaševanje v določenem obdobju.

- (8) Prihodke od davčnih odtegljajev za plačila obresti in licenčin bi bilo treba razdeliti v skladu s porazdelitveno formulo za konsolidirano davčno osnovo za davčno leto, v katerem je treba plačati davčni odtegljaj, da bi se odtehtalo dejstvo, da bi se za plačila obresti in licenčin opravil predhodni dobiček in bi se ugodnost razdelila med skupino. Vendar se prihodki od davčnih odtegljajev za dividende ne bi smeli razdeliti. V nasprotju s plačili obresti in licenčin se dividende razdelijo iz dobička, ki je že bil podvržen obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, zaradi česar razdelitev dividend za člane skupine ne vključuje nobene ugodnosti v obliki odbitka poslovnih izdatkov.
- (9) Za preprečevanje izogibanja predpisom o davčni oprostitvi za dobiček od odtujitve deležev bi morala biti ta neobdavčena obravnava prepovedana, če je neupravičeno razširjena na prodajo sredstev, ki niso deleži. To bi se zgodilo, če bi se sredstva s transakcijami znotraj skupine brez davčnih posledic prenesla na člana skupine z namenom, da se nato prodajo deleži v tem članu skupine in da se sredstva vključijo v to prodajo. V takem primeru bi se za zadevna sredstva na podlagi prodaje deležev dejansko uporabljala ugodnost davčne oprostitve, ki velja za odtujitev deležev. Zato bi bilo treba obravnavati tudi prenose sredstev znotraj skupine, ki se nato prodajo iz skupine v naslednjih dveh letih. Opraviti bi bilo treba namreč prilagoditev za obravnavanje sredstev, kot da je zapustilo skupino iz države članice, v kateri se je prvotno nahajalo, tj. pred prenosom znotraj skupine, in na ta način odvrnati od umetnega prenosa sredstva znotraj skupine (razen deležev) v države članice z ugodnimi davčnimi režimi za kapitalski dobiček od odtujitve sredstev.
- (10) Porazdelitvena formula za konsolidirano davčno osnovo bi morala vključevati tri enako ponderirane faktorje, in sicer delo, sredstva in prodajo po namembnem kraju. Ti enako ponderirani faktorji bi morali odražati uravnotežen pristop k razdelitvi obdavčljivega dobička med zadevnimi državami članicami in bi morali zagotoviti, da se dobiček obdavči tam, kjer se dejansko zasluži. Delo in sredstva bi zato morala biti pripisana državi članici, v kateri se delo izvaja oziroma se sredstva nahajajo, s čimer bi se namenila ustrezna teža interesom države članice izvora, medtem ko bi bilo treba prodajo pripisati državi članici namembnega kraja blaga ali storitev. Da bi se upoštevale razlike v ravneh plač v Uniji in s tem omogočila pravičnejša porazdelitev konsolidirane davčne osnove, bi moral faktor dela vključevati plačilo za delo in število zaposlenih (tj. vsaka postavka šteje polovico). Po drugi strani pa bi moral faktor sredstev vključevati vsa opredmetena osnovna sredstva, ne pa tudi neopredmetenih in finančnih sredstev, in sicer zaradi njihove mobilne narave in posledičnega tveganja izogibanja pravilom te direktive. Kadar zaradi izjemnih okoliščin rezultat porazdelitve ne predstavlja pravično obsega poslovne dejavnosti, bi bilo treba z zaščitno klavzulo določiti nadomestno metodo razporeditve dohodka.
- (11) Nekateri sektorji, kot so finančne in zavarovalniške storitve, nafta in plin, pomorske storitve in zračni promet, zaradi svojih posebnosti zahtevajo prilagojeno porazdelitveno formulo za konsolidirano davčno osnovo.

- (12) Da bi bil enotni sklop pravil o davku od dohodkov pravnih oseb po vsej EU čim bolj koristen za določitev konsolidirane davčne osnove skupin, bi morale slednje imeti možnost za sodelovanje le z eno davčno upravo („glavni davčni organ“). Ta glavni davčni organ bi moral načeloma imeti sedež v državi članici, v kateri je matična družba skupine rezidentka za davčne namene („glavni davčni zavezanec“). V zvezi s tem je bistveno določiti skupna postopkovna pravila za upravljanje sistema.
- (13) Revizije bi moral načeloma začeti in usklajevati glavni davčni organ, vendar bi morali glede na to, da se prvi korak, ki je sestavljen iz izračuna davčne osnove, izvaja lokalno, imeti možnost zahtevati začetek revizije tudi nacionalni organi katere koli države članice, v kateri je dobiček člana skupine obdavčljiv. V skladu s tem in za zaščito nacionalne davčne osnove bi moral imeti pristojni organ države članice, v kateri je član skupine rezident za davčne namene ali ima sedež, možnost pred sodišči države članice glavnega davčnega organa izpodbijati odločitev tega davčnega organa glede obvestila o ustanovitvi skupine ali spremenjene davčne odmere. Spore med davčnimi zavezanci in davčnimi organi bi moral obravnavati upravni organ na prvi stopnji, da bi se zmanjšalo število primerov, ki pridejo pred sodišče. Ta organ bi moral biti strukturiran in delovati v skladu z zakonodajo države članice glavnega davčnega organa ter biti pristojen za obravnavo pritožb na prvi stopnji.
- (14) Ta direktiva temelji na Direktivi Sveta 2016/xx/EU o skupni osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (ki določa skupni sklop pravil o davku od dohodkov pravnih oseb za izračun davčne osnove) in se osredotoča na konsolidacijo davčnih rezultatov v skupini. Zato bi bilo treba obravnavati medsebojno delovanje obeh zakonodajnih instrumentov ter omogočiti prehod nekaterih elementov davčne osnove v novi okvir skupine. Taki elementi bi morali vključevati zlasti pravilo o omejitvi obresti, klavzulo o menjavi, zakonodajo o nadzorovanih tujih družbah in hibridna neskladja.
- (15) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta⁸. Poleg tega mora biti vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru te direktive, v skladu z veljavnimi nacionalnimi določbami o varstvu podatkov, s katerimi se izvaja Direktiva 95/46/ES⁹, ki bo nadomeščena z Uredbo (EU) 2016/679¹⁰, in Uredbo (ES) št. 45/2001¹¹.
- (16) Za dopolnitev ali spremembo nekaterih nebistvenih elementov te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z (i) upoštevanjem sprememb zakonodaje držav članic o oblikah družb in davkih od dohodkov pravnih oseb ter ustrezno spremembo prilog I in II; (ii) določitvijo dodatnih opredelitev ter (iii) dopolnitvijo pravila o omejitvi odbitnosti obresti s pravili proti razdrobljenosti, da bi se bolje obravnavala tveganja izogibanja davkom, ki se lahko pojavijo v skupini. Zlasti je pomembno, da se

⁸ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

¹⁰ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹¹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1–22).

Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (17) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da (i) vsako leto sprejme seznam oblik družb iz tretjih držav, ki so podobne oblikam družb iz Priloge I; (ii) določi podrobna pravila o izračunu faktorjev dela, sredstev in prodaje, razporeditvi zaposlenih in plačil za delo, sredstev in prodaje posameznemu faktorju ter vrednotenju sredstev; (iii) sprejme akt, ki določa standardni obrazec obvestila o ustanovitvi skupine, ter (iv) določi pravila o elektronski vložitvi konsolidirane davčne napovedi, obliki konsolidirane davčne napovedi, obliki davčne napovedi posameznega davčnega zavezanca in potrebni podporni dokumentaciji. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹².
- (18) Ker ciljev te direktive, tj. izboljšati delovanje notranjega trga s preprečevanjem praks mednarodnega izogibanja davkom in podjetjem olajšati čezmejno širjenje znotraj Unije, ni mogoče zadovoljivo doseči s posamičnimi in različnimi ukrepi držav članic, saj so za doseg te ciljev potrebni usklajeni ukrepi, ter ker jih je zaradi dejstva, da ta direktiva obravnava neučinkovitost notranjega trga, ki izhaja iz medsebojnega delovanja različnih nacionalnih davčnih pravil, ki vplivajo na notranji trg in odvrčajo od čezmejne dejavnosti, lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v navedenem členu, ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev, zlasti glede na to, da je področje njene uporabe omejeno na skupine nad določeno velikostjo.
- (19) Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih¹³ zavezale, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile en ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi deli direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takih dokumentov v primeru te direktive upravičena.
- (20) Komisija bi morala pregledati uporabo te direktive pet let po začetku njene veljavnosti in poročati Svetu o njenem delovanju. Države članice bi morale sporočiti Komisiji besedila predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva –

¹² Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

¹³ Skupna politična izjava držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitvenih dokumentih (UL C 369, 17.12.2011, str. 14).

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Vsebina

1. Ta direktiva vzpostavlja sistem za konsolidacijo davčnih osnov, kot je navedeno v Direktivi Sveta 2016/xx/EU¹⁴, kar zadeva družbe, ki so članice skupine, in določa pravila, kako se skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb dodeli državam članicam in kako jo upravljajo nacionalni davčni organi.
2. Za družbo, ki uporablja pravila te direktive, preneha veljati nacionalna zakonodaja o davku od dohodkov pravnih oseb za vse zadeve, ki jih ureja ta direktiva, razen če ni drugače določeno.

Člen 2

Področje uporabe

1. Pravila te direktive se uporabljajo za družbo, ki je ustanovljena v skladu z zakonodajo države članice, vključno z njenimi stalnimi poslovnimi enotami v drugih državah članicah, če izpolnjuje vse naslednje pogoje:
 - (a) ima eno od oblik družb iz Priloge I;
 - (b) je zavezana plačilu enega od davkov od dohodkov pravnih oseb iz Priloge II ali naknadno uvedenega podobnega davka;
 - (c) pripada konsolidirani skupini za namene finančnega računovodenja, katere skupni konsolidirani prihodki v poslovnem letu pred zadevnim poslovnim letom presegajo 750 000 000 EUR;
 - (d) se šteje za matično družbo ali kvalificirano odvisno družbo v skladu s členom 5 te direktive in/ali ima eno ali več stalnih poslovnih enot v skladu s členom 5 Direktive 2016/xx/EU.
2. Ta direktiva se uporablja tudi za družbo, ki je ustanovljena v skladu z zakonodajo tretje države, kar zadeva njene stalne poslovne enote v eni ali več državah članicah, če izpolnjuje pogoje iz točk (b) do (d) odstavka 1.

Kar zadeva vprašanje, ali družba izpolnjuje pogoj iz točke (a) odstavka 1, zadostuje, da ima družba v tretji državi obliko, ki je podobna eni od oblik družb iz Priloge I. Za namene točke (a) odstavka 1 Komisija vsako leto sprejme seznam oblik družb iz tretjih držav, ki so podobne oblikam družb iz Priloge I. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 77(2). Dejstvo, da oblika družbe iz tretje države ni navedena na zadevnem seznamu, ne preprečuje uporabe te direktive za zadevno obliko.

¹⁴ [polni naslov Direktive (UL L [], [], str. [])].

3. Družba, ki izpolnjuje pogoje iz točk (a), (b) in (d) odstavka 1, vendar ne izpolnjuje pogojev iz točke (c) navedenega odstavka, se lahko odloči uporabljati pravila te direktive za obdobje petih davčnih let, kar lahko velja tudi za njene stalne poslovne enote v drugih državah članicah. Navedeno obdobje se samodejno podaljša za zaporedna obdobja petih davčnih let, razen če se predloži obvestilo o prenehanju obstoja iz drugega pododstavka člena 47. Pogoji iz točk (a), (b) in (d) odstavka 1 morajo biti izpolnjeni ob vsakem podaljšanju.
4. Pravila te direktive se ne uporabljajo za ladijsko družbo, za katero velja poseben davčni režim. Ladijska družba, za katero velja poseben davčni režim, se upošteva za določitev družb, ki so članice iste skupine, kot je navedeno v členih 5 in 6.
5. Komisija je v skladu s členom 75 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi spremeni prilogi I in II tako, da upoštevata spremembe zakonodaje držav članic o oblikah družb in davkih od dohodkov pravnih oseb.

Člen 3 *Opredelitev pojmov*

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „davčni zavezanec“, kot je opredeljen v točki (1) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (2) „posamezni davčni zavezanec“ pomeni družbo, za katero se ne uporabljajo pravila te direktive, vendar se je odločila uporabljati Direktivo 2016/xx/EU;
- (3) „davčni nezavezanec“, kot je opredeljen v točki (2) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (4) „davčni zavezanec rezident“, kot je opredeljen v točki (3) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (5) „davčni zavezanec nerezident“, kot je opredeljen v točki (4) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (6) „prihodki“, kot so opredeljeni v točki (5) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (7) „odhodki“, kot so opredeljeni v točki (6) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (8) „davčno leto“, kot je opredeljeno v točki (7) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (9) „dobiček“, kot je opredeljen v točki (8) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (10) „izguba“, kot je opredeljena v točki (9) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (11) „glavni davčni zavezanec“ pomeni eno od naslednjega:
 - (a) davčnega zavezanca rezidenta, ki tvori skupino s svojimi kvalificiranimi odvisnimi družbami, eno ali več stalnimi poslovnimi enotami v drugih državah članicah ali eno ali več stalnimi poslovnimi enotami kvalificirane odvisne družbe, ki je rezidentka v tretji državi;
 - (b) davčnega zavezanca rezidenta, ki ga imenuje skupina, ki je sestavljena le iz dveh ali več davčnih zavezancev rezidentov, ki so neposredne kvalificirane odvisne družbe iste matične družbe rezidentke v tretji državi;
 - (c) davčnega zavezanca rezidenta, ki je kvalificirana odvisna družba matične družbe rezidentke v tretji državi, če ta davčni zavezanec rezident tvori skupino le z eno ali več stalnimi poslovnimi enotami svoje matične družbe;

- (d) stalno poslovno enoto, ki jo imenuje davčni zavezanec nerezident, ki tvori skupino le s svojimi stalnimi poslovnimi enotami v dveh ali več državah članicah;
- (12) „konsolidirana skupina za namene finančnega računovodenja“, kot je opredeljena v točki (10) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (13) „raziskave in razvoj“, kot so opredeljeni v točki (11) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (14) „stroški izposojanja“, kot so opredeljeni v točki (12) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (15) „preseženi stroški izposojanja“, kot so opredeljeni v točki (13) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (16) „davčna vrednost“, kot je opredeljena v točki (17) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (17) „tržna vrednost“, kot je opredeljena v točki (18) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (18) „osnovna sredstva“, kot so opredeljena v točki (19) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (19) „finančna sredstva“, kot so opredeljena v točki (20) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (20) „ekonomski lastnik“, kot je opredeljen v točki (28) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (21) „finančno podjetje“, kot je opredeljeno v točki (29) člena 4 Direktive 2016/xx/EU;
- (22) „član skupine“ pomeni vsakega davčnega zavezanca, ki pripada isti skupini v skladu s členoma 5 in 6. Če ima davčni zavezanec davčno prisotnost v vsaj eni državi članici, ki ni država članica, v kateri je rezident za davčne namene, se vsaka davčna prisotnost obravnava kot član skupine;
- (23) „konsolidirana davčna osnova“ pomeni rezultat seštevanja davčnih osnov vseh članov skupine, kot se izračuna v skladu Direktivo 2016/xx/EU;
- (24) „transakcija znotraj skupine“ pomeni vsako transakcijo med stranmi, ki so ob njeni izvršitvi članice iste skupine, pri čemer se s tem povezani prihodki in odhodki pripoznajo;
- (25) „porazdeljeni delež“ pomeni del konsolidirane davčne osnove skupine, ki se dodeli članu skupine v skladu s poglavjem VIII;
- (26) „pristojni organ“ pomeni organ, ki ga posamezna država članica določi za upravljanje vseh zadev v zvezi z izvajanjem te direktive;
- (27) „glavni davčni organ“ pomeni pristojni organ države članice, v kateri je glavni davčni zavezanec rezident za davčne namene ali, v primeru stalne poslovne enote davčnega zavezanca nerezidenta, v kateri je ta stalna poslovna enota;
- (28) „nacionalna zakonodaja o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb“, kot je opredeljena v točki (32) člena 4 Direktive 2016/xx/EU.

Komisija lahko v skladu s členom 75 sprejme delegirane akte, s katerimi določi opredelitve dodatnih pojmov.

POGLAVJE II

REZIDENTSTVO IN PRAVILA O TERITORIALNOSTI

Člen 4

Davčno rezidentstvo

1. Za družbo, ki ima registrirani sedež, kraj ustanovitve ali sedež dejanskega upravljanja v posamezni državi članici ter se v skladu s pogoji iz sporazuma med to državo članico in tretjo državo ne obravnava kot davčna rezidentka v tej tretji državi, se šteje, da je rezidentka za davčne namene v tej državi članici.
2. Za družbo, ki je rezidentka za davčne namene v več kot eni državi članici, se šteje, da je rezidentka v državi članici, v kateri ima sedež dejanskega upravljanja.
3. Če je sedež dejanskega upravljanja člana skupine, ki se ukvarja s pomorskimi storitvami ali prevozom po celinskih plovnihih poteh, na krovu ladje ali čolna, se za člana skupine šteje, da je rezident za davčne namene v državi članici matičnega pristanišča ladje ali čolna ali, če matično pristanišče ne obstaja, v državi članici davčnega rezidentstva upravljavca ladje ali čolna.
4. Davčni zavezanec rezident je zavezan plačilu davka od dohodkov pravnih oseb za ves dohodek iz katerega koli vira v državi članici, v kateri je rezident za davčne namene, ali zunaj nje.
5. Davčni zavezanec nerezident je zavezan plačilu davka od dohodkov pravnih oseb za ves dohodek iz katere koli dejavnosti, ki se izvaja prek stalne poslovne enote v državi članici.

POGLAVJE III

KONSOLIDACIJA

Člen 5

Matična družba in kvalificirane odvisne družbe

1. Kvalificirana odvisna družba pomeni vsako neposredno odvisno družbo in odvisno družbo nižjega ranga, v katerih ima matična družba:
 - (a) pravico do uveljavitve več kot 50 % glasovalnih pravic ter
 - (b) lastninsko pravico do več kot 75 % kapitala odvisne družbe ali več kot 75 % pravic do udeležbe pri dobičku.
2. Pri izračunu pragov iz odstavka 1 se za družbe nižjega ranga uporabljajo naslednja pravila:
 - (a) ko je dosežen prag glasovalnih pravic za odvisno družbo, se šteje, da ima matična družba 100 % teh pravic;
 - (b) pravica do dobička in lastništvo kapitala se izračunata s pomnožitvijo neposrednih in posrednih deležev v odvisnih družbah vsakega ranga. Pri

izračunu se upoštevajo tudi lastninske pravice v višini do vključno 75 %, ki jih ima neposredno ali posredno matična družba, vključno s pravicami v družbah, ki so rezidentke v tretji državi.

Člen 6

Skupine

1. Davčni zavezanec rezident tvori skupino z:
 - (a) vsemi svojimi stalnimi poslovnimi enotami v državi članici;
 - (b) vsemi stalnimi poslovnimi enotami v državi članici, ki pripadajo njegovim kvalificiranim odvisnim družbam, ki so rezidentke za davčne namene v tretji državi;
 - (c) vsemi svojimi kvalificiranimi odvisnimi družbami, ki so rezidentke za davčne namene v državi članici, vključno s stalnimi poslovnimi enotami teh odvisnih družb, če so take stalne poslovne enote v državi članici;
 - (d) drugimi davčnimi zavezanci rezidenti, vključno z njihovimi stalnimi poslovnimi enotami v državi članici, če so vsi ti davčni zavezanci rezidenti kvalificirane odvisne družbe davčnega nezavezanca, ki je rezident za davčne namene v tretji državi, ima obliko, ki je podobna eni od oblik družb iz Priloge I, in izpolnjuje pogoj iz točke (c) člena 2(1).
2. Davčni zavezanec nerezident tvori skupino z vsemi svojimi stalnimi poslovnimi enotami v eni ali več državah članicah in vsemi svojimi kvalificiranimi odvisnimi družbami, ki so rezidentke za davčne namene v državi članici, vključno s stalnimi poslovnimi enotami teh odvisnih družb, če so te stalne poslovne enote prav tako v eni ali več državah članicah.
3. Družba v postopku zaradi nesolventnosti ali postopku likvidacije ne more postati članica skupine. Davčni zavezanec, za katerega je razglašena nesolventnost ali je v postopku likvidacije, takoj izstopi iz skupine.

Člen 7

Učinek konsolidacije

1. Davčne osnove vseh članov skupine se seštejejo v konsolidirano davčno osnovo.
2. Če je konsolidirana davčna osnova negativna, se izguba prenese naprej in pobota z naslednjo pozitivno konsolidirano davčno osnovo. Če je konsolidirana davčna osnova pozitivna, se porazdeli v skladu s poglavjem VIII.

Člen 8

Časovni okvir

1. Davčni zavezanec, ki je član skupine, mora dosegati prage iz člena 5 celo davčno leto brez prekinitve.
2. Davčni zavezanec postane član skupine na dan, ko doseže prage iz člena 5. Pragi morajo biti doseženi najmanj devet zaporednih mesecev, v nasprotnem primeru se šteje, da davčni zavezanec ni nikoli bil član skupine.
3. Davčni zavezanec preneha biti član skupine dan po tem, ko več ne dosega pragov iz člena 5.

Člen 9

Izključitev transakcij znotraj skupine

1. Razen primerov iz pododstavka 2 členov 42 in 43 se dobiček in izgube iz transakcij znotraj skupine ne upoštevajo pri izračunu konsolidirane davčne osnove.
2. Skupine uporabljajo usklajeno in ustrezno dokumentirano metodo evidentiranja transakcij znotraj skupine. Skupine lahko spremenijo metodo le iz tehtnih komercialnih razlogov in le na začetku davčnega leta.
3. Metoda evidentiranja transakcij znotraj skupine omogoča, da se vsi prenosi in vsa prodaja znotraj skupine določijo po najnižjih stroških za sredstva, ki se ne amortizirajo, ali davčni vrednosti sredstev, ki se amortizirajo.
4. Prenosi znotraj skupine ne spremenijo statusa lastno ustvarjenih neopredmetenih sredstev.

Člen 10

Davčni odtegljaji in drugi davki na viru

Davčni odtegljaji ali drugi davki na viru se za transakcije znotraj skupine ne obračunavajo.

POGLAVJE IV

VKLJUČITEV V SKUPINO IN IZSTOP IZ NJE

Člen 11

Osnovna sredstva ob vključitvi v skupino

1. Če je davčni zavezanec na dan vključitve v skupino ekonomski lastnik osnovnih sredstev, ki se ne amortizirajo ali se amortizirajo posamično, in če se v petih letih od dneva, ko se je vključil v skupino, katero koli od teh sredstev odtuji, se porazdeljeni delež člana skupine, ki je bil ekonomski lastnik teh sredstev na dan vključitve, prilagodi tako, da se iztržki od te odtujitve prištejejo k temu porazdeljenemu deležu ter da se od tega deleža odbijejo stroški v zvezi s sredstvi, ki se ne amortizirajo, in davčna vrednost sredstev, ki se amortizirajo. Prilagoditev se izvede v davčnem letu, v katerem je prišlo do odsvojitve sredstev.
2. Prilagoditev iz odstavka 1 se izvede tudi za finančna sredstva, razen lastnih delnic in deležev, ki privedejo do davka oproščenega dohodka.
3. Prilagoditev iz odstavka 1 se ne izvede, če je davčni zavezanec, ki se vključi v skupino, prišel iz druge skupine, za katero so se uporabljala pravila te direktive.
4. Za davčnega zavezanca, ki zaradi reorganizacije podjetja več ne obstaja ali nima več stalne poslovne enote v državi članici, v kateri je bil rezident za davčne namene na dan vključitve v skupino, se za uporabo tega člena šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi članici.

Člen 12

Dolgoročne pogodbe ob vključitvi v skupino

1. Prihodki in odhodki, za katere se v skladu s členom 22(2) in (3) Direktive 2016/xx/EU šteje, da so nastali, preden so se za davčnega zavezanca začela

uporabljati pravila te direktive, vendar se še niso vključili v davčno osnovo v skladu z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, ki se je za davčnega zavezanca uporabljala prej, se v skladu s pravili o časovnem okviru iz nacionalne zakonodaje prištejejo k porazdeljenemu deležu zadevnega člana skupine ali odbijejo od tega deleža.

2. Prihodki, ki so bili obdavčeni v skladu z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, preden so se za davčnega zavezanca začela uporabljati pravila te direktive, v znesku, višjem od zneska, ki bi bil vključen v davčno osnovo v skladu s členom 22(2) Direktive 2016/xx/EU, se odbijejo od davčne osnove v prvem davčnem letu, v katerem se začnejo uporabljati pravila te direktive.
3. Če porazdeljeni delež člana skupine v davčnem letu ne zadostuje za popolno pobotanje odbitnih zneskov iz odstavkov 1 in 2, se nepokriti zneski prenesejo naprej v prihodnja leta, dokler se ne pobotajo s porazdeljenim deležem tega člana skupine.

Člen 13

Rezervacije, prihodki in odbitki ob vključitvi v skupino

1. Rezervacije in odbitki slabih dolgov iz členov 23 in 25 Direktive 2016/xx/EU so odbitni le, če so nastali zaradi dejavnosti ali transakcij, ki so bile izvedene po tem, ko so se za davčnega zavezanca začela uporabljati pravila te direktive.
2. Prihodki, za katere se v skladu s členom 16 Direktive 2016/xx/EU šteje, da so nastali, preden so se za davčnega zavezanca začela uporabljati pravila te direktive, vendar se še niso vključili v davčno osnovo v skladu z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, ki se je za davčnega zavezanca uporabljala prej, se v skladu s pravili o časovnem okviru iz nacionalne zakonodaje o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb prištejejo k porazdeljenemu deležu zadevnega člana skupine.
3. Odhodki, ki so nastali po tem, ko so se za davčnega zavezanca začela uporabljati pravila te direktive, vendar so povezani z dejavnostmi ali transakcijami, ki so bile izvedene prej in za katere ni bil izveden odbitek v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, so odbitni le od porazdeljenega deleža zadevnega člana skupine, razen če so nastali več kot pet let po vključitvi davčnega zavezanca v skupino.

Odhodki, ki so nastali v skladu z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb in še niso bili odbiti, ko so se za davčnega zavezanca začela uporabljati pravila te direktive, so odbitni le od porazdeljenega deleža zadevnega člana skupine, kot se izračuna v skladu s to direktivo, in sicer v enakih zneskih, razporejenih na pet let. Odhodki, ki vključujejo stroške izposojanja, so odbitni v skladu s členom 13 Direktive 2016/xx/EU.

Če porazdeljeni delež člana skupine v davčnem letu ne zadostuje za popoln odbitek zneskov iz prvega in drugega pododstavka, se nepokriti zneski prenesejo naprej v prihodnja leta, dokler se ne pobotajo s porazdeljenim deležem tega člana skupine.

4. Zneski, ki so se odbili, preden so se za davčnega zavezanca začela uporabljati pravila te direktive, se ne smejo ponovno odbiti.

Člen 14

Časovni okvir za amortizacijo ob vključitvi v skupino ali izstopu iz nje

Amortizacija sredstev davčnega zavezanca, ki se med davčnim letom vključi v skupino ali izstopi iz nje, se izračuna sorazmerno s številom koledarskih mesecev v tem davčnem letu, ko je davčni zavezanec pripadal skupini.

Člen 15

Izgube pred vključitvijo

Nepokrite izgube, ki so nastale pri članu skupine v skladu z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb ali Direktivo 2016/xx/EU, preden so se za tega člana skupine začela uporabljati pravila te direktive, se lahko pobotajo s porazdeljenim deležem tega člana skupine, če je to predvideno v skladu z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb ali Direktivo 2016/xx/EU.

Člen 16

Prenehanje obstoja skupine

Davčno leto skupine se konča, ko se skupina razpusti. Konsolidirana davčna osnova in kakršne koli nepokrite izgube skupine se pripišejo vsakemu članu skupine v skladu s poglavjem VIII na podlagi vrednosti porazdelitvenih faktorjev v davčnem letu, v katerem je skupina prenehala obstajati.

Člen 17

Amortizacija ob prenehanju obstoja skupine

Če skupina preneha obstajati, se amortizacija njenih sredstev v davčnem letu, v katerem je prenehala obstajati, izračuna sorazmerno s številom koledarskih mesecev njenega delovanja v tem davčnem letu.

Člen 18

Izgube po prenehanju obstoja skupine

Po prenehanju obstoja skupine se njene izgube obravnavajo na naslednji način:

- (a) izgube davčnega zavezanca, ki se odloči uporabljati pravila Direktive 2016/xx/EU, se prenesejo naprej in pobotajo v skladu s členom 41 navedene direktive;
- (b) izgube davčnega zavezanca, ki se vključi v drugo skupino, se prenesejo naprej in pobotajo s porazdeljenim deležem zadevnega člana skupine ob upoštevanju omejitev iz člena 41(3) Direktive 2016/xx/EU;
- (c) izgube davčnega zavezanca, za katerega se ponovno začne uporabljati nacionalna zakonodaja o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, se prenesejo naprej in pobotajo v skladu s to nacionalno zakonodajo, kot da bi nastale, ko se je za davčnega zavezanca uporabljala zadevna zakonodaja.

Člen 19

Osnovna sredstva ob izstopu iz skupine

Iztržki od osnovnih sredstev, ki se ne amortizirajo ali se amortizirajo posamično, razen sredstev, za katera velja zmanjšana oprostitvev iz člena 24, in ki so odtujena v treh letih po izstopu davčnega zavezanca, ki je ekonomski lastnik teh sredstev, iz skupine, se prištejejo h

konsolidirani davčni osnovi skupine v letu odtujitve. Stroški v zvezi z osnovnimi sredstvi, ki se ne amortizirajo, in davčna vrednost sredstev, ki se amortizirajo posamično, se odbijejo od te davčne osnove

Enako pravilo velja za finančna sredstva, razen lastnih delnic in deležev, ki privedejo do davka oproščenega dohodka.

Iztržki od tistih odtujitev, ki se prištejejo h konsolidirani davčni osnovi skupine, se ne obdavčujejo na druge načine.

Člen 20

Lastno ustvarjena neopredmetena sredstva

Če davčni zavezanec, ki je ekonomski lastnik enega ali več lastno ustvarjenih neopredmetenih sredstev, izstopi iz skupine, se h konsolidirani davčni osnovi, kot znaša ob koncu davčnega leta, prišteje znesek, enak stroškom, ki so v zvezi z navedenimi sredstvi nastali za raziskave, razvoj, trženje in oglaševanje v preteklih petih letih. Vendar ob izstopu davčnega zavezanca iz skupine prišteti znesek ne presega vrednosti sredstev. Ti stroški se pripišejo davčnemu zavezancu, ki izstopi iz skupine, in se obravnavajo v skladu z nacionalno zakonodajo o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, ki se uporablja naknadno za tega davčnega zavezanca, ali pa se, če se ta davčni zavezanec vključi v drugo skupino, pripišejo v davčnem letu, v katerem se je davčni zavezanec vključil v to drugo skupino.

Člen 21

Izgube ob izstopu iz skupine

Članu skupine, ki iz nje izstopi, se izgube ne pripišejo.

POGLAVJE V

REORGANIZACIJE PODJETIJ

Člen 22

Reorganizacije podjetij v skupini

1. Reorganizacija podjetja v skupini ali prenos pravnega sedeža davčnega zavezanca ne ustvarita dobička ali izgube za namene določitve konsolidirane davčne osnove.
2. Če se zaradi reorganizacije podjetja ali več transakcij med člani skupine v dveh letih skoraj vsa sredstva davčnega zavezanca prenesejo v drugo državo članico in se faktor sredstev zaradi tega znatno spremeni, se prenesena sredstva pripišejo faktorju sredstev davčnega zavezanca, ki je prenesel sredstva, za največ pet let po tem prenosu, če je član skupine še vedno ekonomski lastnik sredstev.
3. Za namene uporabe tega člena se za davčnega zavezanca prenosnika iz odstavka 2, ki več ne obstaja ali več nima stalne poslovne enote v državi članici, iz katere so bila sredstva prenesena, šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi članici.

Člen 23
Obravnava izgub v primeru reorganizacije podjetja med
dvema ali več skupinami

1. Če zaradi reorganizacije podjetja ena ali več skupin ali dva ali več članov skupine postanejo del druge skupine, se kakršne koli nepokrite izgube prejšnje skupine ali skupin pripišejo vsakemu članu skupine v skladu s poglavjem VIII, in sicer na podlagi faktorjev, kot znašajo ob koncu davčnega leta, v katerem pride do reorganizacije podjetja. Nepokrite izgube prejšnje skupine ali skupin se prenesejo naprej v prihodnja leta.

Če dva ali več članov skupine postanejo del druge skupine, se nepokrite izgube prve skupine iz pododstavka 1 ne pripišejo, če skupna vrednost faktorjev sredstev in dela odhajajočih članov skupine znaša manj kot 20 % vrednosti obeh navedenih faktorjev za celo prvo skupino.
2. Če se dva ali več glavnih davčnih zavezancev združijo v smislu točk (i) in (ii) člena 2(a) Direktive Sveta 2009/133/ES¹⁵, se kakršne koli nepokrite izgube skupine pripišejo njenim članom v skladu s poglavjem VIII, in sicer na podlagi faktorjev, kot znašajo ob koncu davčnega leta, v katerem pride do združitve. Nepokrite izgube se prenesejo naprej v prihodnja leta.

POGLAVJE VI

POSLOVANJE MED SKUPINO IN DRUGIMI SUBJEKTI

Člen 24
Prepoved oproščene odtujitve deležev

1. Če davčni zavezanec zaradi odtujitve deležev izstopi iz skupine in je v tem ali prejšnjem davčnem letu s transakcijo znotraj skupine pridobil eno ali več osnovnih sredstev, ki niso skupinsko amortizirana sredstva, je znesek, ki ustreza tem osnovnim sredstvom, izključen iz davčne oprostitve iz točke (c) člena 8 Direktive 2016/xxx/EU, razen če se dokaže, da je bila transakcija znotraj skupine izvedena iz tehtnih komercialnih razlogov.
2. Znesek iz odstavka 1, ki je izključen iz davčne oprostitve, je enak tržni vrednosti osnovnega sredstva ali sredstev ob izstopu tega davčnega zavezanca iz skupine, zmanjšani za davčno vrednost osnovnih sredstev ali stroškov iz člena 19 Direktive 2016/xx/EU.
3. Če je dejanski lastnik odtujenih deležev davčni nezavezanec ali davčni zavezanec nerezident in se ti deleži pripišejo njegovemu sedežu ali stalni poslovni enoti v tretji državi, se šteje, da je davčni zavezanec, ki je imel sredstva pred transakcijo znotraj skupine iz prvega odstavka, prejel tržno vrednost sredstva ali sredstev ob odtujitvi deležev, zmanjšano za davčno vrednost.

¹⁵ Direktiva Sveta 2009/133/ES z dne 19. oktobra 2009 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami (UL L 310, 25.11.2009, str. 34).

Člen 25

Davčna olajšava v obliki odbitka

1. Davčna olajšava iz člena 55(1) Direktive 2016/xx/EU se razdeli med člane skupine v skladu s poglavjem VIII.
2. Davčna olajšava iz odstavka 1 se izračuna za vsako državo članico ali tretjo državo posebej in za vsako vrsto dohodka. Ne presega zneska, dobljenega tako, da se za dohodek davčnega zavezanca ali stalne poslovne enote uporabi stopnja davka od dohodkov pravnih oseb države članice, v kateri je davčni zavezanec rezident za davčne namene ali v kateri je stalna poslovna enota.

Člen 26

Davčni odtegljaj

Na obresti in licenčnine, ki jih član skupine plača prejemniku zunaj skupine, se lahko plača davčni odtegljaj v državi članici, v kateri je član skupine rezident za davčne namene ali ima poslovno enoto, v skladu z veljavnimi pravili nacionalne zakonodaje in kakršnimi koli veljavnimi konvencijami o izogibanju dvojnega obdavčevanja. Davčni odtegljaj se razdeli med države članice v skladu s poglavjem VIII, in sicer na podlagi formule, ki se uporablja v davčnem letu, v katerem je davek obračunan.

POGLAVJE VII

PREGLEDNI SUBJEKTI

Člen 27

Pravila o določitvi preglednosti pri subjektih tretjih držav

Obravnava subjekta v tretji državi, v katerem imata delež vsaj dva člana skupine, se določi z dogovorom med zadevnimi državami članicami. Če ni dogovora, o tem odloči glavni davčni organ.

POGLAVJE VIII

PORAZDELITEV SKUPNE KONSOLIDIRANE OSNOVE ZA DAVEK OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB

Člen 28

Splošna pravila

1. Konsolidirana davčna osnova se vsako davčno leto razdeli med člane skupine na podlagi formule za porazdelitev. Pri določitvi porazdeljenega deleža člana skupine A je formula naslednja, pri čemer so faktorji prodaje, dela in sredstev enako ponderirani:

$$\text{Delež A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Prodaja}^A}{\text{Prodaja}^{\text{skupina}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Plačilo za delo}^A}{\text{Plačilo za delo}^{\text{skupina}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Št. zaposlenih}^A}{\text{Št. zaposlenih}^{\text{skupina}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Sredstva}^A}{\text{Sredstva}^{\text{skupina}}} \right) * \text{Kons. davčna osnova}$$

2. Konsolidirana davčna osnova skupine se razdeli le, če je pozitivna.
3. Izračun za razdelitev konsolidirane davčne osnove se izvede ob koncu davčnega leta skupine.
4. Da se obdobje šteje za cel koledarski mesec, mora preteči najmanj 15 dni.
5. Pri določitvi porazdeljenega deleža člana skupine, se faktorjem prodaje, dela in sredstev pripiše enaka teža.

Člen 29 *Zaščitna klavzula*

Če glavni davčni zavezanec ali pristojni organ meni, da rezultat porazdelitve konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb članu skupine ne predstavlja pošteno obsega poslovne dejavnosti tega člana skupine, lahko glavni davčni zavezanec ali pristojni organ kot izjemo od pravila iz člena 28 zahteva uporabo nadomestne metode za izračun deleža davka vsakega posameznega člana skupine. Nadomestna metoda se lahko uporabi le, če se po posvetovanju med pristojnimi organi in, kadar je primerno, po razpravah v skladu s členoma 77 in 78 vsi ti organi strinjajo s to nadomestno metodo. Država članica, v kateri je glavni davčni organ, Komisijo obvesti o uporabljeni nadomestni metodi.

Člen 30 *Vključitev v skupino in izstop iz nje*

Porazdeljeni delež davčnega zavezanca, ki se med davčnim letom vključi v skupino ali izstopi iz nje, se izračuna sorazmerno s številom koledarskih mesecev v tem davčnem letu, ko je davčni zavezanec pripadal skupini.

Člen 31 *Pregledni subjekti*

Faktorji, uporabljeni za izračun porazdeljenega deleža člana skupine, ki ima delež v preglednem subjektu, vključujejo prodajo, delo in sredstva preglednega subjekta, in sicer sorazmerno z deležem davčnega zavezanca v dobičku in izgubah tega subjekta.

Člen 32 *Sestava faktorja dela*

1. Faktor dela je sestavljen pol iz celotnega zneska plačila za delo člana skupine kot števca in celotnega zneska plačila za delo skupine kot imenovalca ter pol iz števila zaposlenih člana skupine kot števca in števila zaposlenih skupine kot imenovalca. Če je posamezen zaposleni vključen v faktor dela člana skupine, se plačilo za delo za navedenega zaposlenega dodeli faktorju dela tega člana skupine.
2. Število zaposlenih se izmeri ob koncu davčnega leta.
3. Opredelitev zaposlenega je določena z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri se opravlja delo.

Člen 33 *Razporeditev zaposlenih in plačila za delo*

1. Zaposleni so vključeni v faktor dela člana skupine, od katerega prejemajo plačilo.

2. Če zaposleni fizično opravljajo delo pod nadzorom in z odgovornostjo člana skupine, ki ni član skupine, od katerega prejema plačilo, so ti zaposleni in z njimi povezan znesek plačil za delo z odstopanjem od odstavka 1 vključeni v faktor dela prvotno navedenega člana skupine.
To pravilo se uporablja le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) zaposlitev traja neprekinjeno najmanj tri mesece;
 - (b) ti zaposleni predstavljajo najmanj 5 % vseh zaposlenih člana skupine, od katerega prejema plačilo.
3. Zaposleni vključujejo osebe, ki sicer niso zaposlene neposredno pri članu skupine, vendar opravljajo naloge, podobne nalogam zaposlenih.
4. Plačilo za delo vključuje vse stroške plač, mezd, nagrad in vseh drugih plačil zaposlenim, vključno s povezanimi stroški pokojninskega in socialnega zavarovanja, ki jih plača delodajalec, ter odhodke delodajalca, ki ustrezajo stroškom za osebe iz odstavka 3.
5. Stroški plačila za delo se vrednotijo v znesku odhodkov, ki jih delodajalec v davčnem letu obravnava kot odbitne.

Člen 34

Sestava faktorja sredstev

1. Faktor sredstev je sestavljen iz povprečne vrednosti vseh opredmetenih osnovnih sredstev, ki jih ima v lasti, najemu ali zakupu član skupine, kot števca in povprečne vrednosti vseh opredmetenih osnovnih sredstev, ki jih ima v lasti, najemu ali zakupu skupina, kot imenovalca.
2. V petih letih po vključitvi davčnega zavezanca v obstoječo ali novo skupino njegov faktor sredstev vključuje tudi skupen znesek stroškov, ki jih je imel davčni zavezanec za raziskave, razvoj, trženje in oglaševanje v šestih letih pred vključitvijo v skupino.

Člen 35

Razporeditev sredstev

1. Brez poseganja v člen 22(2) in (3) je sredstvo vključeno v faktor sredstev njegovega ekonomskega lastnika. Če ekonomskega lastnika ni mogoče določiti, je sredstvo vključeno v faktor sredstev pravnega lastnika.
Če pa ekonomski lastnik sredstva ne uporablja dejansko, je sredstvo vključeno v faktor člana skupine, ki ga dejansko uporablja, če sredstvo predstavlja več kot 5 % davčne vrednosti vseh opredmetenih osnovnih sredstev člana skupine, ki ga dejansko uporablja.
2. Razen v primeru zakupa med člani skupine so zakupljena sredstva vključena v faktor sredstev člana skupine, ki je zakupodajalec ali zakupnik sredstva. Enako velja za najeta sredstva.

Člen 36

Vrednotenje

1. Zemljišča in druga opredmetena osnovna sredstva, ki se ne amortizirajo, so vrednotena po nabavni vrednosti.

2. Opredmeteno osnovno sredstvo, ki se amortizira posamično, je vrednoteno po povprečni vrednosti za davčne namene na začetku in koncu davčnega leta.
Če je opredmeteno osnovno sredstvo, ki se amortizira posamično, zaradi ene ali več transakcij znotraj skupine vključeno v faktor sredstev člana skupine za manj kot eno davčno leto, se vrednost, ki se upošteva, izračuna glede na število mesecev, ko je bilo sredstvo vključeno v faktor sredstev tega člana skupine.
3. Skupina osnovnih sredstev iz člena 37 Direktive 2016/xx/EU se vrednoti po povprečni davčni vrednosti na začetku in na koncu davčnega leta.
4. Najemnik ali zakupnik sredstva, ki ni ekonomski lastnik tega sredstva, vrednoti to najeto ali zakupljeno sredstvo v osemkratniku zaračunane neto letne najemnine ali zakupnine, pri čemer se odštejejo vsi zneski, ki jih prejme od podnajema ali podzakupa.
Član skupine, ki daje v najem ali zakup sredstvo, pri čemer ni ekonomski lastnik tega sredstva, vrednoti to najeto ali zakupljeno sredstvo v osemkratniku zaračunane neto letne najemnine ali zakupnine.
5. Sredstvo, ki ga član skupine po prenosu znotraj skupine v istem ali prejšnjem davčnem letu proda osebi zunaj skupine, je vključeno v faktor sredstev člana skupine, ki sredstvo prenese, za obdobje med prenosom znotraj skupine in prodajo osebi zunaj skupine, razen če zadevni člani skupine dokažejo, da je bil prenos znotraj skupine izveden iz tehtnih komercialnih razlogov.

Člen 37

Sestava faktorja prodaje

1. Faktor prodaje je sestavljen iz celotne prodaje, pripisane članu skupine, vključno s stalnimi poslovnimi enotami, za katere se šteje, da obstajajo v skladu s členom 22(3), kot števca in celotne prodaje skupine kot imenovalca.
2. Prodaja pomeni iztržke od celotne prodaje blaga in storitev po popustih in vračilih brez davka na dodano vrednost, drugih davkov in dajatev. Oproščeni prihodki, obresti, dividende, licenčnine in iztržki od odtujitve osnovnih sredstev niso vključeni v faktor prodaje, razen če so prihodki od rednega trgovanja ali poslovanja. Prodaja blaga ali storitev znotraj skupine ni vključena v faktor prodaje.
3. Prodaja se vrednoti v skladu s členom 20 Direktive 2016/xx/EU.

Člen 38

Prodaja po namembnem kraju

1. Prodaja blaga je vključena v faktor prodaje člana skupine v državi članici, v kateri se konča odpošiljanje ali prevoz blaga osebi, ki ga prejme. Če tega kraja ni mogoče določiti, se prodaja blaga pripiše članu skupine v državi članici zadnjega določljivega kraja blaga.
2. Storitve so vključene v faktor prodaje člana skupine v državi članici, v kateri so bile dejansko opravljene.
3. Oproščeni prihodki, obresti, dividende, licenčnine in iztržki od odtujitve osnovnih sredstev, ki so vključeni v faktor prodaje, se pripišejo prejemniku teh prihodkov, obresti, dividend, licenčnin in iztržkov.

4. Če v državi članici, v kateri je izročeno blago ali so opravljene storitve, ni člana skupine ali če je blago izročeno ali so storitve opravljene v tretji državi, je prodaja blaga in storitev vključena v faktor prodaje vseh članov skupine sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.
5. Če je v državi članici, v kateri je izročeno blago ali so opravljene storitve, več kot en član skupine, je prodaja vključena v faktor prodaje vseh članov skupine v tej državi članici sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.

Člen 39

Podrobna pravila o izračunu faktorjev

Komisija lahko sprejme akte, ki določajo podrobna pravila o izračunu faktorjev dela, sredstev in prodaje, razporeditvi zaposlenih in plačil za delo, sredstev in prodaje posameznemu faktorju ter vrednotenju sredstev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 77(2).

Člen 40

Izračun faktorjev sredstev in prodaje za finančne institucije

1. Faktor sredstev finančne institucije iz točk (29)(a), (d), (e), (f), (g), (h) in (i) člena 4 Direktive 2016/xx/EU znaša 10 % vrednosti finančnih sredstev, razen lastnih delnic in deležev, ki privedejo do davka oproščenega dohodka. Finančna sredstva vključujejo sredstva v posesti za trgovanje iz člena 21 Direktive 2016/xx/EU. Finančna sredstva so vključena v faktor sredstev člana skupine, v katerega poslovnih knjigah so bila evidentirana, ko je postal član skupine.
2. Faktor prodaje finančne institucije iz točk (29)(a), (d), (e), (f), (g), (h) in (i) člena 4 Direktive 2016/xx/EU znaša 10 % njenih prihodkov v obliki obresti, taks, provizij in prihodkov od vrednostnih papirjev brez davka na dodano vrednost, drugih davkov in dajatev. Prodaja znotraj skupine ni vključena. V členu 38(2) se v primeru zavarovanega posojila šteje, da so finančne storitve opravljene v državi članici, v kateri se zavarovanje nahaja, če pa te države ni mogoče določiti, se šteje, da so opravljene v državi članici, v kateri je zavarovanje registrirano. Za druge finančne storitve se šteje, da so opravljene v državi članici posojilojemalca ali osebe, ki plača takse, provizije ali druge prihodke. Če ni mogoče določiti posojilojemalca ali osebe, ki plača takse, provizije ali druge prihodke, ali če ni mogoče določiti države članice, v kateri se zavarovanje nahaja ali je registrirano, se prodaja pripiše vsem članom skupine sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.

Člen 41

Izračun faktorjev sredstev in prodaje za zavarovalnice

1. Faktor sredstev zavarovalnic iz točk (29)(b) in (c) člena 4 Direktive 2016/xx/EU znaša 10 % vrednosti finančnih sredstev iz člena 40(1).
2. Faktor prodaje zavarovalnice iz točk (29)(b) in (c) člena 4 Direktive 2016/xx/EU znaša 10 % vseh prihodkov od zavarovalnih premij brez pozavarovanja, razporejenega donosa naložb, prenesenega iz nezavarovalno-tehničnega izida, drugih zavarovalno-tehničnih prihodkov brez pozavarovanja ter z naložbami povezanih prihodkov, taks in provizij brez davka na dodano vrednost, drugih davkov in dajatev. V členu 38(2) se šteje, da se zavarovalniške storitve izvajajo v državi članici

imetnika zavarovalne police. Druga prodaja se pripiše vsem članom skupine sorazmerno z njihovimi faktorji dela in sredstev.

Člen 42 *Nafta in plin*

Z odstopanjem od člena 38(1), (2) in (3) se prodaja člana skupine, katerega glavna poslovna dejavnost je iskanje ali proizvodnja nafte ali plina, pripiše članu skupine v državi članici, v kateri se pridobiva ali proizvaja nafta ali plin.

Če v državi članici iskanja ali proizvodnje nafte in plina ni člana skupine ali če se iskanje ali proizvodnja izvaja v tretji državi, v kateri član skupine, ki izvaja iskanje ali proizvodnjo nafte in plina, nima stalne poslovne enote, se prodaja z odstopanjem od člena 38(4) in (5) pripiše temu članu skupine.

Člen 43 *Pomorske storitve, promet po celinskih plovnih poteh in zračni promet*

Prihodki, odhodki in druge odbitne postavke člana skupine, katerega glavna poslovna dejavnost je upravljanje ladij ali zrakoplovov v mednarodnem prometu ali upravljanje plovil v prometu po celinskih plovnih poteh, so izključeni iz konsolidirane davčne osnove in se ne razdelijo v skladu s pravili iz člena 28. Namesto tega se ti prihodki, odhodki in druge odbitne postavke pripišejo temu članu skupine za vsako transakcijo posebej, pri čemer za njih veljajo prilagoditve cen v skladu s členom 56 Direktive 2016/xx/EU.

Deleži v članu skupine in deleži člana skupine se upoštevajo za določitev obstoja skupine iz členov 5 in 6.

Člen 44 *Postavke, ki so odbitne od porazdeljenega deleža*

Naslednje postavke se odbijejo od porazdeljenega deleža:

- (a) nepokrite izgube, ki jih je imel davčni zavezanec, preden so se zanj začela uporabljati pravila te direktive, v skladu s členom 15;
- (b) nepokrite izgube, ki jih ima skupina, v skladu s členom 15 v povezavi s točko (b) člena 18 in v skladu s členom 23;
- (c) zneski, povezani z odtujitvijo osnovnih sredstev, iz člena 11, prihodki in odhodki, povezani z dolgoročnimi pogodbami, iz člena 12 ter prihodnji odhodki iz člena 13(3);
- (d) v primeru zavarovalnic neobvezne zavarovalno-tehnične rezervacije iz točke (d) člena 28 Direktive 2016/xx/EU;
- (e) darila in donacije dobrodelnim ustanovam, ki so odbitni v skladu z nacionalno zakonodajo, kot je navedeno v členu 9(4) Direktive 2016/xx/EU;
- (f) rezervacije za pokojnine, ki so odbitne v skladu z nacionalno zakonodajo, kot je navedeno v členu 24 Direktive 2016/xx/EU.

Člen 45
Davčna obveznost

Davčna obveznost vsakega člana skupine se izračuna tako, da se nacionalna davčna stopnja uporabi za porazdeljeni delež, ki se prilagodi v skladu s členom 44 in zmanjša za odbitke iz člena 25.

POGLAVJE IX

UPRAVNE ZADEVE IN POSTOPKI

Člen 46
Obvestilo o ustanovitvi skupine

1. Glavni davčni zavezanec v imenu preostalih članov skupine predloži obvestilo o ustanovitvi skupine glavnemu davčnemu organu najmanj tri mesece pred začetkom davčnega leta, v katerem skupina začne uporabljati pravila te direktive.
2. Obvestilo iz odstavka 1 zajema vse člane skupine, razen ladijskih družb iz člena 2(4).
3. Glavni davčni organ takoj posreduje obvestilo pristojnim organom vseh držav članic, v katerih so člani skupine rezidenti za davčne namene ali imajo stalno poslovno enoto. Ti organi lahko predložijo svoja stališča in kakršne koli pomembne informacije o veljavnosti in obsegu obvestila glavnemu davčnemu organu v enem mesecu po njegovem posredovanju.
4. Če se obvestilo ne predloži, glavni davčni organ v šestih mesecih po ugotovitvi neobstoja obvestila izda odmere za davčna leta, za katera se šteje, da je skupina obstajala. Te odmere v nobenem primeru ne smejo presegati zadnjih pet let.

Člen 47
Trajanje skupine

1. Ta direktiva se začne uporabljati za skupino en mesec po tem, ko pristojni organi vseh držav članic, v katerih so člani skupine rezidenti za davčne namene ali imajo stalno poslovno enoto, prejmejo obvestilo o ustanovitvi skupine v skladu s členom 46(3). Glavni davčni organ o tem obvesti glavnega davčnega zavezanca.
2. Skupina uporablja pravila te direktive, če jih je zavezana uporabljati v skladu s členom 2(1) in (2). Glavni davčni zavezanec predloži obvestilo o prenehanju obstoja glavnemu davčnemu organu, če skupina, ki ji pripada, kot celota ne izpolnjuje več pogojev iz člena 2(1) in (2) za uporabo pravil te direktive.
3. Davčni zavezanec, za katerega se pravila te direktive več ne uporabljajo, se lahko odloči ta pravila še naprej uporabljati, če izpolnjuje pogoje iz člena 2(3). Ta davčni zavezanec se lahko odloči uporabljati pravila Direktive 2016/xx/EU tudi, če ne izpolnjuje pogoja iz točke (d) člena 2(1).
4. Glavni davčni zavezanec, ki se je odločil uporabljati pravila te direktive v skladu s členom 2(3), vendar se nato odloči, da jih preneha uporabljati, o tem obvesti glavni davčni organ ob koncu obdobja petih davčnih let.
5. Glavni davčni zavezanec, ki se je odločil uporabljati pravila te direktive v skladu s členom 2(3) in se ob koncu obdobja petih davčnih let odloči, da jih uporablja še

naprej, predloži glavnemu davčnemu organu dokaze, da so pogoji iz točk (a), (b) in (d) člena 2(1) izpolnjeni.

Člen 48

Informacije v obvestilu o ustanovitvi skupine

Obvestilo o ustanovitvi skupine vključuje naslednje informacije:

- (a) identifikacijo članov skupine;
- (b) dokaz o izpolnjevanju meril iz členov 5 in 6;
- (c) informacije o morebitnih povezanih podjetjih iz člena 56 Direktive 2016/xx/EU;
- (d) pravno obliko, uradni sedež in sedež dejanske uprave davčnih zavezancev;
- (e) davčno leto ustanovitve skupine.

Komisija lahko sprejme akt, ki določa standardni obrazec obvestila o ustanovitvi skupine. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 77(2).

Člen 49

Pregled obvestila o ustanovitvi skupine

1. Glavni davčni organ, ki mu je pravilno predloženo obvestilo o ustanovitvi skupine, na podlagi informacij v obvestilu pregleda, ali skupina izpolnjuje zahteve iz te direktive. Obvestilo se šteje za sprejeto, če ga glavni davčni organ v treh mesecih od njegovega prejema ne zavrne.
2. Če je davčni zavezanec v celoti razkril vse informacije v skladu s členom 48, zaradi kakršne koli naknadne ugotovitve, da je razkriti seznam članov nepravilen, obvestilo o ustanovitvi skupine ni neveljavno. Morebitno nepravilno obvestilo se popravi in od začetka davčnega leta, ko je napaka ugotovljena, se sprejmejo vsi drugi potrebni ukrepi.
3. Kadar razkritje ni popolno, lahko glavni davčni organ v soglasju z drugimi zadevnimi pristojnimi organi razglasi prvotno obvestilo o ustanovitvi skupine za neveljavno, pri čemer se v tem primeru izdajo spremenjene odmere davčne obveznosti skupine/članov skupine v skladu z roki iz člena 56.

Člen 50

Davčno leto

1. Davčno leto je za vse člane skupine enako.
2. Davčni zavezanec v letu vključitve v skupino svoje davčno leto uskladi z davčnim letom te skupine. Porazdeljeni delež davčnega zavezanca za to davčno leto se izračuna sorazmerno s številom koledarskih mesecev, ko je družba pripadala skupini.
3. Porazdeljeni delež davčnega zavezanca za leto, v katerem izstopi iz skupine, se izračuna sorazmerno s številom koledarskih mesecev, ko je družba pripadala skupini.

Člen 51

Davčne napovedi in davčne odmere

1. Glavni davčni zavezanec vloži konsolidirano davčno napoved skupine pri glavnem davčnem organu.
2. Konsolidirana davčna napoved se obravnava kot odmera davčne obveznosti vsakega člana skupine (v nadaljnjem besedilu: davčna odmera). Če zakonodaja države članice določa, da ima davčna napoved pravni status davčne odmere in jo je treba obravnavati kot instrument, ki dovoljuje izterjavo davčnih dolgov, ima konsolidirana davčna napoved enak učinek za člana skupine, ki je zavezan plačilu davka v tej državi članici.
3. Če konsolidirana davčna napoved nima pravnega statusa davčne odmere za namene izterjave davčnega dolga, lahko pristojni organ države članice v zvezi s članom skupine, ki je rezident za davčne namene v tej državi članici ali ima v njej stalno poslovno enoto, izda instrument na podlagi nacionalne zakonodaje, ki dovoljuje izterjavo v tej državi članici. Tak instrument vključuje podatke iz konsolidirane davčne napovedi za člana skupine. Pritožbe zoper instrument so dovoljene izključno zaradi oblike in ne v zvezi z osnovno davčno odmero. Postopek ureja nacionalna zakonodaja zadevne države članice.
4. Glavni davčni zavezanec je odgovoren za vse postopkovne obveznosti v zvezi z obdavčitvijo stalnih poslovnih enot v skladu s členom 11(4) ali 22(3).
5. Konsolidirana davčna napoved se vloži pri glavnem davčnem organu v devetih mesecih po koncu davčnega leta.

Člen 52

Vsebina konsolidirane davčne napovedi

Konsolidirana davčna napoved vključuje naslednje informacije:

- (a) identifikacijo glavnega davčnega zavezanca;
- (b) identifikacijo vseh članov skupine;
- (c) identifikacijo morebitnih povezanih podjetij iz člena 56 Direktive 2016/xx/EU;
- (d) davčno leto, na katerega se nanaša davčna napoved;
- (e) izračun davčne osnove za vsakega člana skupine;
- (f) izračun konsolidirane davčne osnove;
- (g) izračun porazdeljenega deleža za vsakega člana skupine;
- (h) izračun davčne obveznosti za vsakega člana skupine.

Člen 53

Obveščanje o napakah v konsolidirani davčni napovedi

Glavni davčni zavezanec o napakah v konsolidirani davčni napovedi obvesti glavni davčni organ. Glavni davčni organ po potrebi izda spremenjeno davčno odmero v skladu s členom 56(3).

Člen 54
Nevložitev davčne napovedi

Če glavni davčni zavezanec ne vloži konsolidirane davčne napovedi, glavni davčni organ izda davčno odmero na podlagi ocene in ob upoštevanju razpoložljivih informacij. Glavni davčni zavezanec se lahko zoper to odmero pritoži.

Člen 55
Elektronska vložitev, davčne napovedi in podporna dokumentacija

Komisija lahko sprejme akte, ki določajo pravila o elektronski vložitvi konsolidirane davčne napovedi, obliki konsolidirane davčne napovedi, obliki davčne napovedi posameznega davčnega zavezanca in potrebni podporni dokumentaciji. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 77(2).

Člen 56
Spremenjene davčne odmere

1. Glavni davčni organ preveri, ali konsolidirana davčna napoved izpolnjuje zahteve iz člena 52.
2. Glavni davčni organ po potrebi izda spremenjeno davčno odmero najpozneje v treh letih po končnem datumu za vložitev konsolidirane davčne napovedi ali, če do tega datuma odmera ni bila vložena, najpozneje v treh letih od izdaje davčne odmere v skladu s členom 54.

Spremenjena davčna odmera se lahko za isto skupino v katerem koli obdobju 12 mesecev izda le enkrat.

3. Odstavek 2 se ne uporablja, če se spremenjena davčna odmera izda zaradi odločbe sodišča države članice glavnega davčnega organa v skladu s členom 65 ali zaradi rezultata skupnega dogovora ali arbitražnega postopka s tretjo državo. Te spremenjene davčne odmere se izdajo v 12 mesecih od odločbe sodišča glavnega davčnega organa ali zaključitve skupnega dogovora ali arbitražnega postopka.
4. Z odstopanjem od odstavka 2 se lahko spremenjena davčna odmera izda v šestih letih po končnem datumu za vložitev konsolidirane davčne napovedi, če je to upravičeno zaradi namerne ali izredno malomarne napake davčnega zavezanca, ali v 12 letih od tega datuma, če je napaka predmet kazenskih postopkov. Ta spremenjena davčna odmera se izda v 12 mesecih od ugotovitve napake, razen če je daljše obdobje objektivno utemeljeno s potrebo po dodatnih poizvedbah ali preiskavah. Vsaka taka spremenjena davčna odmera se nanaša izključno na vsebino napake.
5. Glavni davčni organ se pred izdajo spremenjene davčne odmere posvetuje s pristojnimi organi države članice, v kateri je član skupine rezident za davčne namene ali ima stalno poslovno enoto. Ti organi lahko izrazijo svoja stališča v enem mesecu po posvetovanju.

Pristojni organ države članice, v kateri je član skupine rezident za davčne namene ali ima stalno poslovno enoto, lahko pozove glavni davčni organ, da izda spremenjeno davčno odmero. Če glavni davčni organ v treh mesecih po tem pozivu ne obvesti pristojnega organa, da namerava izdati to spremenjeno davčno odmero, se to obravnava kot zavrnitev.

6. Spremenjena davčna odmera se ne izda za prilagoditev konsolidirane davčne osnove, če razlika med prijavljeno in popravljeno konsolidirano davčno osnovo ne presega 5 000 EUR ali 1 % konsolidirane davčne osnove, kar je nižje.

Spremenjena davčna odmera se ne izda za prilagoditev izračuna porazdeljenih deležev, če se celota porazdeljenih deležev članov skupine, ki so rezidenti ali imajo poslovno enoto v državi članici, prilagodi za manj kot 0,5 %.

Člen 57

Osrednja zbirka podatkov

Konsolidirana davčna napoved in podporna dokumentacija, ki ju vloži glavni davčni zavezanec, se shranita v osrednjo zbirko podatkov, do katere imajo dostop vsi pristojni organi. Osrednja zbirka podatkov se redno posodablja z vsemi dodatnimi informacijami in dokumenti ter vsemi sklepi in obvestili, ki jih izda glavni davčni organ.

Člen 58

Sprememba glavnega davčnega zavezanca

Glavni davčni zavezanec se ne sme spremeniti, razen če ne izpolnjuje več meril iz točke (11) člena 3. V tem primeru skupina določi novega glavnega davčnega zavezanca.

V izjemnih okoliščinah lahko pristojni davčni organi držav članic, v katerih so člani skupine rezidenti ali imajo stalno poslovno enoto, v šestih mesecih po obvestilu iz člena 46 ali v šestih mesecih po reorganizaciji, ki vključuje glavnega davčnega zavezanca, s skupnim dogovorom odločijo, da se namesto davčnega zavezanca, ki ga je določila skupina, izbere drug glavni davčni zavezanec.

Člen 59

Vodenje evidenc

Vsak član skupine vodi evidence in hrani podporno dokumentacijo, pri čemer so te dovolj podrobne za zagotovitev ustreznega izvajanja te direktive in omogočajo opravljanje revizij v skladu s členom 64(2).

Člen 60

Zagotavljanje informacij pristojnim organom

Davčni zavezanec na zahtevo pristojnega organa države članice, v kateri je rezident ali ima stalno poslovno enoto, zagotovi vse informacije, ki so predvidoma potrebne za določitev njegove davčne obveznosti. Poleg tega glavni davčni zavezanec na zahtevo glavnega davčnega organa zagotovi vse informacije, ki so predvidoma potrebne za določitev konsolidirane davčne osnove ali davčne obveznosti katerega koli člana skupine.

Člen 61

Zahtevek za mnenje pristojnega organa

1. Davčni zavezanec lahko od pristojnega organa države članice, v kateri je rezident ali ima stalno poslovno enoto, zahteva mnenje o izvajanju pravil te direktive v zvezi s posebno transakcijo ali serijo transakcij, ki jih namerava izvesti. Davčni zavezanec lahko prav tako zahteva mnenje o predlagani sestavi skupine. Pristojni organ sprejme vse mogoče ukrepe, da na zahtevek odgovori v razumnem času.

Mnenje, ki ga izda pristojni organ, je zavezujoče, če so vse pomembne informacije o načrtovani transakciji ali seriji transakcij razkrite, razen če sodišča države članice glavnega davčnega organa naknadno odločijo drugače v skladu s členom 65. Davčni zavezanec, ki se z mnenjem ne strinja, lahko deluje v skladu z lastno razlago, vendar mora na to opozoriti v konsolidirani davčni napovedi.

2. Če sta dva ali več članov skupine v različnih državah članicah neposredno vključena v posamezno transakcijo ali serijo transakcij ali če zahtevek zadeva predlagano sestavo skupine, pristojni organi teh držav članic sprejmejo skupno mnenje.

Člen 62

Komunikacija med pristojnimi organi

1. Informacije, sporočene v skladu s pravili te direktive, se, kolikor je to mogoče, zagotovijo z elektronskimi sredstvi, in sicer z uporabo skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega sistemskega vmesnika.
2. Pristojni organ, ki v skladu z Direktivo Sveta 2011/16/EU¹⁶ prejme zahtevek za sodelovanje ali izmenjavo informacij v zvezi s članom skupine, odgovori v skladu z roki iz člena 7 navedene direktive.

Člen 63

Klavzula o tajnosti

1. Za vse informacije, sporočene državi članici v skladu s pravili te direktive, velja obveznost varovanja uradne skrivnosti v tej državi članici, pri čemer so varovane kot podobne informacije v skladu z nacionalno zakonodajo te države članice. Te informacije se:
 - (a) lahko dajo na voljo le osebam, ki neposredno sodelujejo pri davčni odmeri ali upravnem nadzoru te odmere;
 - (b) lahko dodatno razkrijejo le v zvezi s sodnimi ali upravnimi postopki, ki lahko vključujejo kazni in se izvedejo zaradi priprave ali pregleda davčne odmere ali v zvezi z njim, in le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih; kljub temu se lahko te informacije razkrijejo med javnim zaslišanjem ali v sodbah, če pristojni organ države članice, ki je posredoval informacijo, temu ne nasprotuje;
 - (c) v nobenem primeru ne smejo uporabiti za drugačne namene kot za davčne ali v zvezi s sodnimi ali upravnimi postopki, ki lahko vključujejo kazni in se izvedejo zaradi priprave ali pregleda davčne odmere ali v zvezi z njim.

Poleg tega lahko države članice določijo, da se informacije iz prvega pododstavka uporabljajo pri odmeri drugih prelevmanov, dajatev in davkov, ki jih zajema člen 2 Direktive 2011/16/EU.

2. Z dovoljenjem pristojnega organa države članice, ki sporoča informacije v skladu z Direktivo 2011/16/EU, in le, če to dovoljuje zakonodaja države članice pristojnega organa, ki prejme informacije, se lahko informacije, prejete v skladu z Direktivo 2011/16/EU, uporabijo za drugačne namene, kot so navedeni v odstavku 1. Tako

¹⁶ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

dovoljenje se izda, če se lahko informacije uporabijo za podobne namene v državi članici pristojnega organa, ki sporoča informacije.

Člen 64

Revizije

1. Glavni davčni organ lahko začne in usklajuje revizije za člane skupine. Revizija se lahko začne tudi na zahtevo pristojnega organa.
Glavni davčni organ in drugi zadevni pristojni organi skupaj določijo obseg in vsebino revizije ter člane skupine, za katere se bo revizija izvedla.
2. Revizija se izvede v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, v kateri se izvaja, pri čemer se izvedejo prilagoditve, ki so potrebne za zagotovitev ustreznega izvajanja pravil te direktive. Te revizije lahko vključujejo kakršne koli poizvedbe, preglede ali preiskave za namene preverjanja skladnega ravnanja davčnega zavezanca s pravili te direktive.
3. Glavni davčni organ združi rezultate vseh revizij.

Člen 65

Nestrinjanje med državami članicami

1. Če se pristojni organ države članice, v kateri je član skupine rezident za davčne namene ali ima stalno poslovno enoto, ne strinja s sklepom glavnega davčnega organa, sprejetim v skladu s členom 49 ali členom 56(2) ali (4) ali drugim pododstavkom člena 56(5), lahko ta sklep v treh mesecih izpodbija pred sodišči države članice glavnega davčnega organa.
2. Pristojni organ ima vsaj enake procesne pravice, kot jih ima davčni zavezanec v skladu z zakonodajo te države članice v postopkih zoper sklep glavnega davčnega organa.

Člen 66

Pritožbe

1. Glavni davčni zavezanec se lahko med drugim pritoži zoper naslednje akte:
 - (a) sklep, ki zavrača obvestilo o ustanovitvi skupine;
 - (b) obvestilo, v katerem se zahteva razkritje dokumentov ali informacij;
 - (c) spremenjeno davčno odmero;
 - (d) oceno zaradi nevložitve konsolidirane davčne odmere;
 - (e) razglasitev neveljavnosti prvotnega obvestila o ustanovitvi skupine s strani glavnega davčnega organa v skladu s členom 49(2).Pritožba se vloži v 60 dneh od prejema akta, zoper katerega se vlaga pritožba.
2. Pritožba nima odločilnega učinka na davčno obveznost davčnega zavezanca.
3. Z odstopanjem od člena 56(2) se lahko za uveljavitev rezultata pritožbe izda spremenjena davčna odmera.

Člen 67
Upravne pritožbe

1. Pritožbe zoper spremenjene davčne odmere ali davčne odmere v skladu s členom 54 obravnava upravni organ, ki je v skladu z zakonodajo države članice glavnega davčnega organa pristojen za obravnavo pritožb na prvi stopnji. Upravni organ je neodvisen od davčnih organov države članice glavnega davčnega organa. Če v tej državi članici ni takega upravnega organa, lahko glavni davčni zavezanec pritožbo vloži neposredno pri sodišču.
2. Ob predložitvah upravnemu organu iz odstavka 1 se glavni davčni organ podrobno posvetuje z drugimi pristojnimi organi.
3. Upravni organ iz odstavka 1 lahko po potrebi odredi, da morata glavni davčni zavezanec in glavni davčni organ predložiti dokaze o davčnih zadevah članov skupine in drugih povezanih podjetij ter o zakonodaji in praksi drugih zadevnih držav članic. Pristojni organi drugih zadevnih držav članic glavnemu davčnemu organu zagotovijo vso potrebno pomoč.
4. Če upravni organ iz odstavka 1 spremeni sklep glavnega davčnega organa, spremenjeni sklep nadomesti prvotni sklep glavnega davčnega organa in se obravnava kot sklep tega glavnega davčnega organa.
5. Upravni organ iz odstavka 1 o pritožbi odloči v šestih mesecih. Če glavni davčni zavezanec v tem obdobju ne prejme nobene odločbe, se šteje, da je bila potrjena odločba glavnega davčnega organa.
6. Če je sklep potrjen ali spremenjen, ima glavni davčni zavezanec pravico, da se v 60 dneh od prejema sklepa organa za upravne pritožbe iz odstavka 1 pritoži neposredno pri sodiščih države članice glavnega davčnega organa.
7. Če je sklep razveljavljen, upravni organ iz odstavka 1 preda zadevo glavnemu davčnemu organu. Glavni davčni organ sprejme nov sklep v 60 dneh od prejema obvestila o sklepu upravnega organa. Glavni davčni zavezanec se lahko zoper vsak tak nov sklep pritoži v skladu z odstavkom 1 ali neposredno pri sodiščih države članice glavnega davčnega organa v 60 dneh od prejema sklepa. Če glavni davčni organ v 60 dneh ne sprejme novega sklepa, se lahko glavni davčni zavezanec pritoži zoper prvotni sklep glavnega davčnega organa pred sodišči države članice glavnega davčnega organa.

Člen 68
Pritožbe pri sodišču

1. Pritožbe zoper sklep glavnega davčnega organa, ki se vložijo pri sodišču, ureja zakonodaja države članice tega glavnega davčnega organa v skladu z odstavkom 3.
2. Ob predložitvah sodišču se glavni davčni organ posvetuje z drugimi pristojnimi organi.
3. Nacionalno sodišče lahko odredi, da morata glavni davčni zavezanec in glavni davčni organ predložiti dokaze o davčnih zadevah članov skupine in drugih povezanih podjetij ter o zakonodaji in praksi drugih zadevnih držav članic. Pristojni organi drugih zadevnih držav članic glavnemu davčnemu organu zagotovijo vso potrebno pomoč.

POGLAVJE X

POVEZAVA Z DIREKTIVO 2016/xx/EU

Člen 69

Pravilo o omejitvi obresti

1. V tej direktivi se skupina obravnavana kot en davčni zavezanec v skladu s členom 13 Direktive 2016/xx/EU. Skupino zastopa glavni davčni zavezanec.
2. Če se uporablja odstavek 1, se preseženi stroški izposojanja in dobiček pred obrestmi, davki in amortizacijo izračunajo na ravni skupine ter zajemajo rezultate vseh članov skupine. Znesek 3 000 000 EUR iz člena 13 Direktive 2016/xx/EU se poveča na 5 000 000 EUR.
3. Komisija lahko v skladu s členom 75 sprejme delegirane akte, s katerimi določi podrobnejša pravila proti razdrobljenosti, kar zadeva odbitnost preseženih stroškov izposojanja.

Člen 70

Vrednotenje

V tej direktivi se člen 20(2) Direktive 2016/xx/EU ne uporablja za skupino, če so vsi člani skupine v državah članicah, ki niso uvedle eura (EUR), pri čemer glavni davčni zavezanec določi, katera valuta se uporablja.

Člen 71

Olajšava za pokrivanje izgube in ponovna vključitev

1. Člen 41 Direktive 2016/xx/EU o olajšavi za pokrivanje izgube in ponovni vključitvi se samodejno preneha uporabljati ob začetku veljavnosti te direktive.
2. Prenesene izgube, ki še niso ponovno vključene ob začetku veljavnosti te direktive, še naprej nosi davčni zavezanec, na katerega so bile prenesene.

Člen 72

Menjava

V tej direktivi se zakonska stopnja davka od dohodkov pravnih oseb, ki bi se uporabljala za davčnega zavezanca, iz prvega pododstavka člena 53(1) Direktive 2016/xx/EU ne uporablja, ampak se nadomesti s povprečno zakonsko stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb glede na veljavne stopnje v vseh državah članicah.

Člen 73

Zakonodaja o nadzorovanih tujih družbah

V tej direktivi je področje uporabe zakonodaje o nadzorovanih tujih družbah v skladu s členom 59 Direktive 2016/xx/EU omejeno na razmerja med člani skupine in subjekti, ki so rezidenti za davčne namene v tretji državi, ali stalnimi poslovnimi enotami v tretji državi.

Člen 74
Hibridna neskladja

V tej direktivi je področje uporabe pravil o hibridnih neskladjih v skladu s členom 61 Direktive 2016/xx/EU omejeno na razmerja med člani skupine in nečlani, ki so povezana podjetja iz člena 56 Direktive 2016/xx/EU.

POGLAVJE XI

KONČNE DOLOČBE

Člen 75
Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 2(5), člena 3 in člena 69(3) se na Komisijo prenese za nedoločen čas od začetka veljavnosti te direktive.
3. Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastila iz člena 2(5), člena 3 in člena 69(3). S sklepom o preklicu preneha veljati pooblastilo, navedeno v tem sklepu. Sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem uradno obvesti Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 2(5), členom 3 in členom 69(3), začne veljati le, če Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Svetu o tem aktu ali če je pred iztekom tega roka Svet obvestil Komisijo, da mu ne bo nasprotoval. Ta rok se na pobudo Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 76
Obveščanje Evropskega parlamenta

Komisija obvesti Evropski parlament o delegiranih aktih, ki jih sprejme Komisija, o kakršnem koli nasprotovanju delegiranim aktom in o preklicu pooblastila s strani Sveta.

Člen 77
Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 78
Posvetovanja o členu 29

Odbor iz člena 77 lahko razpravlja tudi o uporabi člena 29 v posameznem primeru.

Člen 79

Pregled

Komisija pet let po začetku veljavnosti te direktive pregleda njeno uporabo in poroča Svetu o njenem izvajanju. Poročilo vsebuje zlasti analizo učinka mehanizma iz poglavja VIII te direktive na porazdelitev davčnih osnov med države članice.

Člen 80

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2020. Besedilo navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.

Te predpise uporabljajo od 1. januarja 2021.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 81

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 82

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu,

Za Svet

Predsednik